

Sikkerhedseksperter advarer om optrapning af opgøret mellem USA og Rusland

Den 19. januar (EIRNS) – David T. Pyne offentliggjorde en artikel i det konservative National Interest i nummeret af 17. januar, under overskriften “Bidens mulighed for fred i Eurasien”. I den advarer Pyne om, at “de bilaterale forhandlinger mellem USA og Rusland brød sammen i denne uge, efter at den amerikanske delegation angiveligt nægtede at tilbyde Rusland nogen indrømmelser, eller anerkende nogen af dets legitime sikkerhedsbekymringer, vigtigst af alt i Ukraine”, og at krisen mellem de to lande som følge heraf er i fare for at ende i en spiral, der snurrer ud af kontrol, hen imod en termonuklear krig. (Den 18. januar talte USA’s udenrigsminister Tony Blinken og Ruslands udenrigsminister Sergej Lavrov i telefon og aftalte et hastigt arrangeret møde mellem dem i Genève den 21. januar).

Pyne er tidligere officer i den amerikanske hærskampenheder, stabsofficer i hovedkvarteret og har en kandidatgrad i nationale sikkerhedsstudier fra Georgetown University. Han er i øjeblikket vicedirektør for nationale operationer for EMP Task Force on National and Homeland Security, hvis hjemmeside beskriver Pyne som “en autoritet med hensyn til USA’s, Ruslands og Kinas atomarsenaler, amerikanske og russiske missilforsvarssystemer og den stigende trussel fra elektromagnetiske pulsvåben (EMP)”.

Vi citerer det indledende afsnit af Pynes artikel, som taler for sig selv:

“I slutningen af december 2021 truede den russiske præsident Vladimir Putin med, at en afvisning af Ruslands

foreslåede sikkerhedsaftaler med Vesten, ville blive mødt med "passende militær-tekniske gengældelsesforanstaltninger". Gilbert Doctorow, en Bruxelles-baseret politisk analytiker, har oversat dette til at betyde, – opstilling af yderligere russisk militært udstyr, herunder atombevæbnede SS-26 Iskander-M-kortdistancemissiler til Hviderusland og Kaliningrad, for at true NATO's frontlinjestater og Østtyskland. Han har også spekuleret i, at det kan hentyde til en mulig udstationering af atombevæbnede, hypersoniske, ubådsbaserede Zircon krydsermissiler ud for Washington D.C., som Rusland tidligere har sagt kunne bruges til at ødelægge USA's hovedstad, før præsidenten kunne flygte med Air Force One.

"Når Ruslands andre masseødelæggelsesvåben lægges til, kunne det der står på spil for de bilaterale forhandlinger mellem USA og Rusland næppe være højere. Rusland har også truet med disse militær-tekniske gengældelsesforanstaltninger som svar på, at USA vedtager meget strengere økonomiske sanktioner mod landet. Hvis USA og NATO skulle flytte deres tropper til den ukrainske grænse som svar på en russisk invasion af Ukraine, ville det naturligtvis, næsten helt sikkert, fremprovokere et russisk angreb på NATO's frontlinjemedlemsstater, hvor disse tropper er stationeret, og potentielt starte en tredje verdenskrig. Det er således en russisk "rød linje", som ikke må overskrides. Desuden kunne en eventuel russisk invasion af Ukraine og/eller udbrud af krig mellem USA og Rusland i Europa kortvarigt blive efterfulgt af en kinesisk invasion af Taiwan og en nordkoreansk invasion af Sydkorea – alt sammen noget, der sikrer, at USA ikke vil være i stand til effektivt at imødegå nogle af disse aggressioner.

"Desværre brød de bilaterale forhandlinger mellem USA og Rusland sammen i denne uge, efter at den amerikanske delegation angiveligt nægtede at tilbyde Rusland nogle

udenrigsministerium truer Hviderusland med regimeskift

Den 19 januar (EIRNS) – En embedsmand fra det amerikanske udenrigsministerium truede den 18. januar på et orienteringsmøde for journalister med at vælte præsident Alexander Lukasjenkos regering i Hviderusland, hvis Hviderusland tillader russiske tropper på sit territorium og/eller deltager i en formodet russisk invasion af Ukraine. Den højtstående embedsmand sagde ikke direkte: “Vi vil vælte jer”, men han brugte alle de kodeord, der er forbundet med operationer i forbindelse med farverevolutioner/regimeskift, for at levere et utvetydigt budskab.

“Vi har set advarselstegn på, at dynamikken i Hviderusland gør det muligt for Rusland at udnytte Lukasjenkas [sic] selvforskyldte sårbarhed yderligere. Rapporterne om russiske troppebevægelser mod Hviderusland, hvor disse bevægelser angiveligt sker i forbindelse med regelmæssigt planlagte fælles militærøvelser, er bekymrende. Timingen er bemærkelsesværdig og giver naturligvis anledning til bekymring for, at Rusland kunne have til hensigt at stationere tropper i Hviderusland under dække af fælles militærøvelser, med henblik på potentielt at angribe Ukraine fra nord”, sagde han ifølge Udenrigsministeriets referat af briefinggen. “Jeg mener, at Hvideruslands medvirken til et sådant angreb, ville være fuldstændig uacceptabelt for hviderusserne og for mange inden for regimet samt for os og vores allierede og partnere. Og vi har bekendtgjort vores betænkeligheder til de hviderussiske myndigheder privat.”

Senere i briefinggen udtrykte embedsmanden et dystert syn på

Lukasjenkos fremtid, og gav skylden for hans formodede svagheder på hans forhold til Moskva. "Jeg tror det er vigtigt at se på, hvor han står efter halvandet år med at forsøge at ignorere, vende sig bort fra en politisk krise, som han stort set selv har skabt, ikke sandt," sagde embedsmanden. "Og så er det vigtigt at erkende, at Lukasjenka selv har skabt denne reelle skrøbelighed i sin embedsperiode, fordi han først og fremmest var uvillig til at have afvigende synspunkter, som en del af kampagnen, at han var uvillig til at acceptere kritik af spørgsmål fra COVID til en slags grundlæggende spørgsmål om regeringsførelse, ikke sandt, og så ser man på noget som den enormt bedrageriske, den komisk bedrageriske afvikling af valget og så den tragiske vold, der fulgte, dødsfaldene, ikke sandt?"

"Så det er vigtigt at erkende, at Lukasjenka har mistet troværdighed i den hviderussiske befolknings øjne i et ret dramatisk tempo siden dengang, og da han har forstået, hvor mere og mere isoleret han er, efterhånden som hans popularitet er blevet mindre, har han i stigende grad vendt sig hen imod Moskva." (<https://www.state.gov/briefing-with-senior-state-department-official-on-belarus/>) [dns/cjo]

Billede: Belarus_in_Europe TUBS, CC BY SA 3.0 via Wikimedia Commons

POLITISK ORIENTERING den

20. januar 2022: Vil Vesten have krig eller fred med Rusland og Kina? Finanskollaps på vej. FE- skandaler m.m. Video, lyd og resumé.

med formand Tom Gillesberg

Lyd:

<http://schillerinstitut.dk/si/wp-content/uploads/2022/01/tg-20.1.22.mp3>

Resumé:

USA's og Ruslands udenrigsministre mødes i morgen. Er USA og NATO villige til at give Rusland de nødvendige sikkerhedsgarantier på skrift eller går man konfrontationsvejen? Rusland bakker ikke ned. Man gør op med årtiers svigt fra Vesten, hvor Vesten har ført krig imod Rusland og dets interesser med farvede revolutioner m.m. Nu er Rusland militært og økonomisk stærk mens Vesten er svag. Rusland og Kina kan klare sig uden Vesten, men Europa kan ikke klare sig uden russisk gas og kinesiske varer.

Ekspertter advarer at hvis USA og NATO overskrider Ruslands røde linjer kan Rusland angribe fra Hviderusland og Kaliningrad med SS-26 Skander kortdistance atommissiler i hele Østeuropa. USA kan trues med ubådsbaserede Zircon atommissiler, der flyver 5-10 gange lydens hastighed, som USA ikke kan forsvare sig imod. Hvis det bliver krig mellem Rusland og USA vil Kina indtage Taiwan og Nordkorea angribe

Sydkorea uden at USA kan gøre noget. Få derfor langsigtede fredsaftaler med Rusland og Kina, som alle kan leve med i stedet for konfrontation og krig. Rusland deltager i militærøvelser i Hviderusland fra den 9. februar så tag snakken med Rusland, evt. med et topmøde mellem Biden og Putin, inden de Olympiske Vinterlege i Beijing fra den 4.-20. februar er afsluttet og scenen sat for eskalation og mulig krig.

USA's inflation på 7 % og USA's Federal Reserve bliver tvunget til at hæve renten. Resultatet vil være en nedsmeltning på de finansielle markeder. Nedflyvningen er startet så spænd sikkerhedsbælterne. Europa er ikke bedre stillet. Forbered implementering af LaRouches fire økonomiske love så realøkonomien og samfundet kan beskyttes imod konsekvenserne af nedsmeltningen.

COVID-19: Pga. den høje vacinetilslutning er Omikron-variantens indtog en gamechanger på trods af sin meget større smitbarhed. Største problem for sundhedsvæsenet er ikke Coronapatienter men hjemsendelse og karantæne for ikke-syge ansatte. Vi må reducere karantænetiden, men vente en uge eller to inden vi sætter fuld fart på genåbningen, til vi har set konsekvenserne af at der er 4 gange så mange daglige smittede som for en måned siden.

FE-skandalen viser i lighed med mink-skandalen en stor villighed hos regeringen til at ville bestemme, men en dårlig evne til at sikre sig den fornødne rådgivning og ekspertise inden man træffer drastiske beslutninger med store og vidtrækkende konsekvenser. Efter hybris kommer nemesis. Det kan true regeringens fremtid. Det er ikke kun regeringens medlemmer der handler hurtigt og overilet, uden tanke på de langsigtede konsekvenser, men hele den nuværende regerende elite. Husk at hovmod står for fald.

Grib ind i historien. Vær med til at sikre et globalt sundhedssystem. Lad os samarbejde om at stoppe

sultkatastrofen i Afghanistan og få opbygget hele verdens økonomiske sundhed. Gå med i Schiller Instituttets kampagne. Tænk som LaRouche.

Zepp-LaRouche: "Det er ved at være sidste øjeblik" med hensyn til faren for krig mellem USA og Rusland

Den 19 jan. (EIRNS) – USA's udenrigsminister Antony Blinken indledte onsdag den 19. jan., tre dage med kritiske møder i Europa, for at diskutere Ukraine-krisen og Ruslands ufravigelige insisteren på, at hvis sikkerhedsforhandlingerne med USA skal fortsætte, skal Rusland modtage skriftlige svar på hvert af de punkter, der er rejst i de to udkast til traktatforslag, som de præsenterede for verden den 17. december. I disse traktatforslag, det ene med USA og det andet med NATO, fastslås det, at Ruslands nationale sikkerhed er alvorligt udfordret af den truende opstilling af NATO's avancerede våbensystemer på deres egen grænse og af den foreslåede optagelse af Ukraine i NATO-alliancen, og at Rusland derfor skal have skriftlige garantier for, at ingen af delene vil forekomme – ellers vil de selv træffe "militær-tekniske gengældelsesforanstaltninger".

Onsdag rejste Blinken til Kiev i Ukraine for at mødes med præsident Volodymyr Zelensky. Torsdag den 20. januar tager han til Berlin for at mødes med udenrigsministrene fra Tyskland, Frankrig og den krigsførende toneangivende

britiske regering. Og fredag den 21. januar tager han til Genève for at mødes med den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov.

Blinkens tur er ikke bare endnu en omgang diplomati: Krig eller fred mellem USA og Rusland er på vippen. Putin har gentagne gange advaret om, at Rusland egenrådigt bliver nødsaget til at vedtage "passende militær-tekniske gengældelsesforanstaltninger", hvilket Gilbert Doctorow, en politisk analytiker med base i Bruxelles, mener vil omfatte opstilling af atombevæbnede SS-26 Iskander-M kortdistancemissiler til Hviderusland og Kaliningrad, for at true NATO's frontlinjestater og det østlige Tyskland, samt muligvis placering af atombevæbnede Zircon hypersoniske krydsermissiler til søs ud for kysten af Washington, D.C., som, påpeger Doctorow videre, "Rusland tidligere har erklæret kunne bruges til at ødelægge USA's hovedstad, inden præsidenten kunne flygte med Air Force One."

I sine samtaler med Zelensky satte Blinken tonen for sin samtale med Lavrov den 21. januar, ved endnu en gang aggressivt, udelukkende at give Rusland skylden for krisen, og kræve at de "nedtrapper" ved at stoppe udstationeringen af tropper på deres eget territorium, nær grænsen til Ukraine, eller være forberedt på at blive ramt af den brændte jords økonomiske krigsførelse fra Vestens side.

Lavrov gentog for sit vedkommende, den russiske holdning efter samtaler den 18. januar med den tyske udenrigsminister, Annalena Baerbock: "Vi afventer nu svar på disse forslag (de to traktatudkast), som lovet, for at fortsætte forhandlingerne."

"Krigsfaren er større end nogensinde før, og vi står på randen af Tredje Verdenskrig", advarede Helga Zepp-LaRouche i dag. "Det er ved at være sidste øjeblik, og tingene må udvikle sig på den ene eller den anden måde i de kommende

dage." Selv om der er et voksende kor af stemmer, der kalder på fornuft i USA og Europa, er briterne og deres amerikanske krigsparti-forbundsfællers kontrol over USA's politik ikke blevet brudt. Desuden, erklærede Zepp-LaRouche, drives nedturen til krig af det systemiske sammenbrud i det transatlantiske finanssystem, som nu er ved at komme ud af kontrol, som Lyndon LaRouche gentagne gange forklarede.

Men der er en anden dynamik i gang i verden, nemlig den fremvoksende omgruppering af nationer på alle kontinenter omkring Kina og Rusland og Bælte- og Vej-initiativet som et alternativ til den malthusianske affolkningspolitik, der fremmes af det døende transatlantiske system. Et tegn på dette er Irans præsident Ebrahim Raisis besøg i Moskva, hvor en 20-årig pakke af udviklingsaftaler er til drøftelse. Et andet er det kommende besøg af den argentinske præsident Alberto Fernández i Moskva og derefter i Beijing, hvor han planlægger at underskrive et aftalememorandum om Bælte- og Vej-initiativet.

Hvis USA fortsat er fjendtligt indstillet over for dette politiske alternativ og fortsætter med at forsvare City of London og Wall Streets bankerotte system, vil verden efter al sandsynlighed glide i retning af en termonuklear krig. Hvis USA tilslutter sig Bælte og Vej-initiativet, som Lyndon LaRouche anbefalede fra starten, er udsigterne for fred og udvikling fremragende.

Vi tilslutter os Helga Zepp-LaRouches opfordring til at gøre 2022 til Lyndon LaRouches år og til at vedtage hans politik.

Billede: public domain

Ruslandsekspert Jens Jørgen Nielsen deltog i Debatten på DR2 den 13. januar 2022

KØBENHAVN, 13. januar (EIRNS) – I dag, den samme dag som tidsskriftet EIR offentliggjorde et længere interview med Ruslandsekspert Jens Jørgen Nielsen med titlen “Hvorfor USA og NATO bør underskrive de traktater, som Putin foreslår”, var han blandt de otte deltagere i Debatten på DR2. Emnet var: Kold Krig med Putin?

Se Debatten her.

Jens Jørgen Nielsen anfægtede nogle af de andre debattørers udsagn om, at Rusland var en slyngelstat, som ikke kun truede Ukraine, men også de baltiske lande. De vigtigste ting, som han sagde, var:

– Problemet var, at vi ikke skabte en ny sikkerhedsarkitektur efter Sovjetunionens sammenbrud, da tiden var moden til det. Putin ønskede, at Rusland skulle blive medlem af NATO, men landet blev efterladt isoleret, og NATO udvidede sig mod øst.

– Hvis Paris-aftalen, som en anden debattør nævnte, var blevet gennemført, ville NATO ikke have udvidet sig mod øst. [Fra1997: Det Stiftende Dokument om Fælles relationer, samarbejde og Sikkerhed mellem NATO og Den Russiske Føderation]

– Det er utænkeligt, at Rusland ville angribe de baltiske lande.

– Rusland optræder som en stormagt med interesser i sit nærområde, ikke som en ideologisk magt, og landet optræder

faktisk bedre end USA gjorde i Mellemøsten eller Latinamerika.

– Krim: Overdragelsen af Krim til Rusland i 2014 var ikke en klassisk annektering. Der blev ikke affyret skud, og befolkningen støtter Rusland.

– Problemet med at Ukraine er en delt nation blev ikke løst. Minsk II-aftalen (2015), som blev formidlet af Tyskland og Frankrig, ville have lavet en ny forfatning med en særlig status for det østlige Ukraine. Vesten pressede ikke på for at få den gennemført, men sendte i stedet våben til Ukraine. Det er klart, at russerne ville reagere.

Eva Flyveholm, Enhedslistens forsvarsordfører, understregede, at det var vigtigt at føre seriøse forhandlinger med Rusland.

**Pressemeddelelse den 6.
januar 2021:
Hvorfor USA og NATO bør
underskrive traktaterne
foreslåede af Putin.
Interview med rusland-
ekspert Jens Jørgen Nielsen**

til Schiller Institutet i Danmark

Læs afskriftet på engelsk nedenunder.

KØBENHAVN – I lyset af den eskalerende spænding mellem USA/NATO og Rusland, som kan føre til en varm krig, ja endog atomkrig, foretog Schiller Institutet i Danmark et timelangt engelsksproget video/lydinterview med Rusland-ekspert Jens Jørgen Nielsen den 30. december 2021.

Jens Jørgen Nielsen er cand. mag. i idéhistorie og historie, og var i slutningen af 1990'erne Politikens Moskva-korrespondent. Han er forfatter til flere bøger om Rusland og Ukraine, leder af Russisk-Dansk Dialog og lektor i kommunikation og kulturelle forskelle på Niels Brock handelshøjskole. Jens Jørgen Nielsen underviser på Folkeuniversitetet og andre steder, ligesom han arbejder med danske eksportvirksomheder, der vil ind på det russiske, ukrainske og hviderussiske marked. Han har i mange år arrangeret rejser til Rusland.

Jens Jørgen Nielsen, med mange års erfaring i at analysere Rusland, Ukraine og vestlige holdninger og handlinger i forhold til Rusland, taler tydeligt om konsekvenserne, hvis ikke Vesten er villig til seriøst at forhandle en diplomatisk løsning på de "røde linjer", som Putin og andre førende russiske talsmænd har udtalt er ved at blive krydset: Hvis Ukraine tilslutter sig NATO, og hvis NATO's ekspansion mod øst fortsætter, og hvorfor USA og NATO burde underskrive Putins foreslåede traktater om disse spørgsmål.

Jens Jørgen Nielsen tager fat på de ændringer, der er nødvendige på den vestlige side, som vil afgøre, om de kommende forhandlinger mellem USA og Rusland om disse "røde linjer" den 10.-13. januar vil lykkes med at trække verden tilbage fra randen af krig.

Interviewet er endnu vigtigere efter bekendtgørelsen den 3. januar 2022 for første gang af en fælles erklæring fra stats- og regeringscheferne for de fem atomvåbenstater, som også er de permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd om, at "atomkrig ikke kan vindes og aldrig må udkæmpes", og dermed anerkendelsen af hvad der er på spil under den nuværende krise.

Nogle højdepunkter:

Et højdepunkt er Jens Jørgen Nielsens personlige diskussion i 1989 med Mikail Gorbatsjov om NATO-udvidelse mod øst:

"Faktisk havde jeg en lang snak med Mikhail Gorbatsjov, den tidligere leder af Sovjetunionen, i 1989, lige da NATO begyndte at bombe Serbien, og da de indlemmede Polen, Tjekkiet og Ungarn i NATO. Man bør huske på at Gorbatsjov er en meget rar person. Han er en meget livlig person, med godt humør og en erfaren person. Men da vi begyndte at snakke, spurgte jeg ham om NATO-udvidelsen, som foregik præcis den dag, hvor vi snakkede. Han blev meget dystert, meget trist, fordi han sagde: Altså, jeg talte med James Baker, Helmut Kohl fra Tyskland og flere andre personer, og de lovede mig alle ikke at flytte en tomme mod øst, hvis Sovjetunionen ville lade Tyskland forene DDR (Østtyskland) og Vesttyskland, for at blive ét land, og komme til at blive medlem af NATO, men ikke bevæge sig en tomme mod øst.'... Det stod ikke skrevet, for, som han sagde, "Jeg troede på dem. Jeg kan se, at jeg var naiv."

Et andet vigtigt afsnit er, hvad Jens Jørgen Nielsen ville sige til Biden, og andre NATO-statschefer, i en privat diskussion før de kommende forhandlinger mellem USA/NATO og Rusland. "Jeg ville sige, 'Se, Joe, jeg forstår dine bekymringer. Jeg forstår, at du ser dig selv som en forkæmper for frihed i verden, ... men ser du, det spil, du nu spiller med Rusland, er et meget, meget farligt spil. Og

russerne, som et meget stolt folk, man kan ikke tvinge dem', angående USA's og nogle europæiske landes politik, til at skifte Putin ud med en anden præsident. "Jeg kan forsikre dig, Joe Biden, vær sikker på, at hvis det lykkes, eller hvis Putin dør i morgen, eller de på en eller anden måde får en ny præsident, kan jeg forsikre dig om, at den nye præsident vil være lige så hård som Putin, måske endda hårdere... Jeg tror, det ville være klogt for dig, lige nu, at støtte Putin, eller at handle med Putin, engagere sig med Putin og lave noget diplomati, fordi alternativet er en mulighed for krig, og du burde ikke gå over i historien som den amerikanske præsident, der sikrede menneskehedsudryddelse. Det ville være et dårligt, meget dårligt eftermæle for dig.'

Han forholder sig til den reelle mulighed for, at vi søvngængeragtigt går ind i atomkrig, som før 1. Verdenskrig, som svar på Schiller Instituttets memorandum Er vi søvngængeragtigt på vej til atomar 3. verdenskrig? den 24. december 2021.

"[Man] kan forestille sig, hvad der vil ske, hvis Kina, Iran og Rusland havde en militær alliance, der gik ind i Mexico, Canada, Cuba, måske også opstillede missiler dér... [T]anken om en atomkrig er forfærdelig for os alle, og det er derfor jeg synes, at politikere må komme til fornuft... for milliarder vil dø i dette. Og det er et spørgsmål, om menneskeheden vil overleve. Så det er et meget, meget alvorligt spørgsmål. Og jeg tror vi bør spørge om Ukraines ret til at have NATO-medlemskab, som dets egen befolkning egentlig ikke ønsker, er det virkelig værd at risikere en atomkrig for? Sådan vil jeg sige det."

Interviewet har andre afgørende afsnit:

Baggrund om NATO's udvidelse mod øst.

Fuld støtte til seriøse forhandlinger med Rusland og

underskrivelse af de to foreslåede traktater, som opfordret af Schiller Instituttets grundlægger og internationale præsident, Helga Zepp-LaRouche.

Forkerte forestillinger i vesten om Rusland og Putin, og manglen på vilje til at håndtere andre kulturer som ligeværdige, medmindre de er ligesom os.

Hvordan pro-vestlige holdninger i Rusland, herunder af Jeltsin og Putin, blev afvist, og Rusland derefter vendte sig mod Kina.

Hvordan Ukraine-krisen ikke startede med "annekteringen" af Krim, men med det han kalder "et kup" mod den ukrainske præsident Janukovitj, som ønskede økonomiske forbindelser både med EU og Rusland; plus baggrunden for Krim-spørgsmålet.

Vigtigheden af en dialog mellem kulturer, herunder "Musikalsk dialog mellem Kulturer"-koncerterne i København, arrangeret af Schiller Instituttet, Russisk-Dansk Dialog og Det kinesiske Kulturcenter i København.

Jens Jørgen Nielsens opbakning til mange af Schiller Instituttets idéer og indsatser.

Mere information, eller for at aftale et nyt interview, kontakt:

Michelle Rasmussen fra Schiller Instituttet i Danmark: 53 57 00 51, si@schillerinstitut.dk, www.schillerinstitute.com; www.schillerinstitut.dk

Afskrift på engelsk: (Kortet på side 15 viser NATO, hvis Ukraine og Georgien bliver medlemmer.)

Download (PDF, Unknown)

Hvem kan hævde at “forsvare Ukraine”, mens der begås masse mord i Afghanistan?

Den 10. januar (EIRNS) – Så mange institutioner i det amerikanske intellektuelle etablissement er nu på linje med Schiller Instituttet og kræver frigivelse af Afghanistans bistands- og reservemidler – 15 tænketanke og organisationer i et fælles brev til præsident Biden den 8. januar og andre på deres egne hjemmesider – at der helt klart er en forfærdelig erkendelse: USA's finansielle og økonomiske sanktioner er ved at myrde et uskyldigt folk, grundet utilstrækkelig loyalitet over for NATO's besættelsesstyrker. Enhver borger der tror, at denne forbrydelse ikke har noget at gøre med truslen om en overhængende, meget større konflikt om Ukraine, forveksler moralsk poseren med moral.

På de møder mellem USA og Rusland, der nu finder sted i Genève om NATO i Østeuropa og Ukraine, har amerikanske diplomater hurtigt og fuldstændigt erstattet det personlige diplomati mellem præsident Biden og præsident Putin, som synes at give håb om en løsning, med moralsk komediespil. Efter den bilaterale fase af møderne mellem USA og Rusland den 10. januar sagde talsmand for Udenrigsministeriet, Ned Price, at USA aldrig ville overveje at holde Ukraine ude af NATO, {“ikke havde til hensigt at indgå nogen aftale”} med Rusland og ikke engang “betragtede samtalerne som en forhandling”. Han afsluttede sin briefing med en liste over diskussionsemner om russiske “ondsindede aktiviteter” for at hævde, at Rusland, og kun Rusland, måtte nedtrappe og gøre indrømmelser, så NATO's styrker og missiler kunne fuldføre deres lange fremrykning helt til Ruslands grænser – mens russiske tropper måtte forlade deres egne vestlige

grænseregioner og “vende tilbage til deres permanente baser”. Udenrigsminister Tony Blinken tilføjede samtidig et umotiveret forsøg på at hovere over Ruslands bistand til Kasakhstans regering for at kontrollere optøjer og forsøg på oprør.

Medmindre præsident Joe Biden igen griber personligt ind, er Ruslands foreslåede aftaler blevet blankt og permanent afvist. Det svarer til, at Nikita Khrusjtjov nægtede at overveje at trække sovjetiske missiler tilbage fra USA's sydlige grænse under den frygtindgydende Cuba-krise i oktober 1962. På det tidspunkt havde millioner af skræmte mennesker verden over allerede forestillet sig, hvad denne afvisning ville betyde.

Selv om konsekvensen nu “blot” er en konventionel konflikt i Ukraine, giver USA's tidligere chefvåbeninspektør og militære ekspert Scott Ritter en idé om, hvorfor det ikke ville gå godt for NATO-styrkerne.

(<https://consortiumnews.com/2022/01/10/what-war-with-russia-would-look-like/>)

Hvad nu hvis konsekvensen kun er det “fuldstændige brud på forbindelserne”, som Putin truer med, og en dyb og umiddelbar kold krig. Nationen med verdens hurtigst ekspanderende og teknologisk mest avancerede økonomi og med den største indflydelse på bekæmpelse af fattigdom og udvikling i Afrika, Syd- og Østasien [Kina] er fast partner med Rusland. Dette fremgår endnu en gang tydeligt af undertrykkelsen af det tilsyneladende mislykkede forsøg på en “farverevolution” i Kasakhstan.

Hvis Biden-regeringen har besluttet, at USA vil angribe og konfrontere Rusland og Kina sammen i en ny kold krig – modarbejde dem i rummet, bekæmpe deres politik med at eksportere atomkraft til tredjelande, kræve at de holder op med at bruge kul til energiproduktion, angribe Kinas politik for Bælte & Vej og udryddelse af fattigdom osv. –

hvem vil de så have i sit hjørne? Det britiske imperium, naturligvis – de grønne kongelige og klovnen Bojo og Hendes Majestæts styrker, der er ivrige efter at blive indsat i Ukraine. Hvad vil Amerika have i reserve? Ingen udviklingskreditinstitution; et svagt økonomisk opsving efter en dyb recession; en arbejdsstyrke på 3 millioner arbejdere og 3,5 millioner arbejdspladser mindre end for to år siden; faldende realindkomster; en centralbank, der skaber økonomiske katastrofer verden over, som IMF advarede den 9. januar, og som forsøger at stoppe inflationen, den har forårsaget.

Men langt værre end alt dette er den fortsatte kvælning af Afghanistans befolkning på grund af de amerikanske sanktioner. Det forårsager en voksende kaskade af dødsfald som følge af sult og forfrysninger i hjem uden vinterbrændstof, i en nation som USA helt klart bærer ansvaret for efter 20 års krig og besættelse. Myrdet for den synd, at man ikke opretholdt en marionetregering, da NATO forlod det. {Disse} sanktioner er en forbrydelse mod menneskeheden.

Med dette Afghanistan som "banner" vil nationer instinktivt undgå et angloamerikansk forsøg på at fastsætte reglerne for verden. Der vil være en pervers ny betydning, som Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, sagde i dag, for udtrykket "Afghanistan, imperiernes kirkegård".

Det skal forhindres, det må vendes. Politikken må ændres til en udviklingspolitik, ved hjælp af Helga LaRouches Operation Ibn Sina. Schiller Instituttets presserende organisering for dette mål vil tage sit næste skridt fremad med et webinar på Martin Luther King-dagen, mandag den 17. januar.

POLITISK ORIENTERING den 7 januar 2022

**Den gamle verden kommer
ikke tilbage.**

**Gør 2022 til Lyndon
LaRouches år!**

Briten forsøger at skubbe Rusland ind i en "bjørnefælde" i Kasakhstan.

Med kun et par dage tilbage før de planlagte forhandlinger 10. januar mellem russiske og amerikanske diplomater på højt niveau, om Ruslands krav om "øjeblikkelige" skriftlige sikkerhedsgarantier fra USA og NATO, har magtfulde kredse i London og Washington, som ikke vil bevæge sig bort fra at være på randen af atomkrig, lanceret endnu en provokation mod Rusland: den voldelige destabilisering af Kasakhstan. Tony Blair, George Soros og utallige internationale ngo'er medvirker i hele operationen.

En "farverevolution" i Kasakhstan har klare sikkerhedsmæssige konsekvenser for Rusland. Kasakhstan har den længste grænse til Rusland. Det er placeringen af □ Ruslands vigtigste rumopsendelses anlæg, Baikonur

Cosmodrome, en by, som Rusland i dag lejer af Kasakhstan.

Det ser ud til, at magtfulde kredse i London og Washington er opsat på at provokere den russiske bjørn til at reagere med undertrykkende vold i Kasakhstan, eller til at gøre det samme i det østlige Ukraine, for derefter at vende om og bruge dette som en færdigpakket undskyldning for at starte destruktiv økonomisk krigsførelse imod Rusland. Kort sagt, hvis de kan få Rusland til at gå i "bjørnefælden", så vil de give Rusland "Afghanistan-behandlingen" – økonomiske sanktioner og krigsførsel så alvorlig, at de sulter landet til underkastelse ... eller forsøger at gøre det. I den forstand er det forestående afghanske folkedrab på mere end 20 millioner mennesker også en forløber for 3. Verdenskrig.

Helga Zepp-LaRouche fremhævede den strategiske betydning af denne udvikling i sin ugentlige webcast: "Hvis du ville have spurgt mig for en uge siden, hvis jeg forventer en indsats for at forstyrre den diplomatiske offensiv, der hovedsageligt kommer fra Rusland og Kina, for at uskadeliggøre det, der tydeligvis byggede op som en dobbelt "cubamissilkrise" med udviklingen omkring Ukraine og Taiwan, så ville jeg have sagt, at man så absolut bør forvente en provokation til at forstyrre disse møder, og her er vi så ...

"Lad mig nu først nævne det positive aspekt:□□Der var et vist gennembrud for blot et par dage siden, i mandags, da P5 FN-nationerne, det vil sige de permanente fem atomvåbenstater, for første gang blev enige om at bekræfte den meget vigtige erklæring, som blev forhandlet mellem Gorbatsjov og præsident Reagan i Reykjavik i oktober 1986, om at en atomkrig aldrig kan vindes og derfor aldrig må udkæmpes."

Det er positivt, sagde Zepp-LaRouche, men nu "skal ordene følges op af gerninger. Og den udtalelse som sådan, selv om den er ekstremt vigtig, dæmper endnu ikke krisen omkring

Ukraine og heller ikke krisen omkring Taiwan, men, som jeg sagde, så er det et meget vigtigt første skridt...

“Men vi har brug for en vending på hundrede procent, fordi denne konfrontation mod Rusland og Kina er selvmorderisk ... Jeg tror, vi har brug for en fuldstændig ændring af prioriteringer, og befolkningen er nødt til at vågne op. Deres ligegyldighed, ligegyldigheden – hos nogle af jer – over for Afghanistan er det der åbner for, at disse rådne politikker fortsætter i vores egne lande. Og vi skal have en mobilisering for et nyt paradigme, både i vores egne lande og også i relationer mellem nationer, fordi det er udtryk for samme problem i systemet.”

Udvalgt billede: Esetok, CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

Zepp-LaRouche opfordrer NATO og USA til at underskrive de to strategiske traktater, som Rusland har foreslået

Den 22. december (EIRNS) – I sin ugentlige webcast i dag opfordrede Schiller Instituttets stifter, Helga Zepp-LaRouche, USA, NATO og Europas nationer til øjeblikkeligt at underskrive de to strategiske traktater præsenteret af Vladimir Putins russiske regering, som et presserende første skridt til at få verden væk fra sin nuværende bane mod atomkrig.

"Jeg tror []det er en absolut presserende nødvendighed for NATO, USA og europæiske lande at blive enige om at underskrive en sådan juridisk bindende aftale med Rusland", sagde Zepp-LaRouche. "Det Rusland nu kræver i skriftlige juridiske termer, er intet andet end det der blev lovet dem i 1990 af USA og NATO", løfter, som aldrig blev holdt. I stedet blev NATO ved med at udvide sig østpå op til selve Ruslands grænser; og defensive og offensive våbensystemer samt tropper, har ledsaget denne udvidelse.

"Situationen er ekstremt bekymrende", sagde hun, "fordi der er mennesker, der er fast besluttet på denne balancegang på randen af krig , i håb om at Rusland og Kina vil trække sig. Men jeg tror ikke, at det ligger i kortene. Politikken med at omringe Rusland og Kina fortsætter, selv om Rusland har sagt, at deres røde streger er nået... Der må være en erkendelse af, at vi er på en frygtelig farlig vej, og folk må udtrykke deres modstand mod denne politik, højt og klart, før det er for sent."

Zepp-LaRouche opfordrede sine lyttere til at bruge denne juleperiode til at hjælpe med at organisere andre til at udtale sig imod denne truende katastrofe og relaterede kriser – såsom faren for at titusindvis af millioner af mennesker sulter i Afghanistan som følge af Storbritanniens, USA's og NATO's finanskrigsførelse – og at mobilisere til fordel for de politiske alternativer, som Lyndon LaRouche længe slog til lyd for.

The Brinkmanship of Trans-Atlantic Cannot Be Tolerated

Weekly Strategic Webcast with Helga Zepp-LaRouche,

Wednesday December 22, 2021

HARLEY SCHLANGER: Hello I'm Harley Schlanger. Welcome to our weekly dialogue with Schiller Institute founder and Chairwoman Helga Zepp-LaRouche. It's Dec. 22, 2021.

And Helga, as we've been reporting over the recent weeks,

the drumbeat for war continues coming from trans-Atlantic powers. The Russians are making proposals to try and address it. They seem to be getting little or no response from the West. What's the latest that you have on this?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Well, it is extremely worrisome, because it seems there are people committed to make a brinkmanship. Obviously, they hope that Russia, and China for that matter, will back down, but I don't think that that's in the cards. So two weeks ago, we spoke about this unbelievable statement by Sen. Roger Wicker, that he doesn't want to take the first use of nuclear weapons off the table.

Now, in the meantime, the whole thing has escalated. There was a CNN report, with an unnamed U.S. high-ranking official, the suspicion was that it was National Security Adviser Jake Sullivan, who said we only have a window of four weeks left before we have to get a breakthrough, and somehow referring to a possible plan of Russia to invade Ukraine. Which Russia has denied many times, emphatically. But if you look at the chronologically of the last several weeks—it started much earlier—but let's take the visit of the Director of the Office of National Intelligence of the United States Avril Haines to Brussels, where she briefed the NATO ambassadors about so-called hard evidence intelligence that Russia would plan and invasion of Ukraine at the beginning of 2022.

As I said, it was denied by Russia. Then there are obviously troops being gathered at the Russian side of the Ukrainian border, which has been commented on many times by Russia, that it's their good right to do on their territory whatever they want. According to Maria Zakharova, the spokeswoman of the Foreign Ministry, there are at least 10,000 troops from NATO in Ukraine, 4,000 from the U.S. and 6,000 from other countries; and in the middle of all of that—I mean, there was the discussion between Putin and

Biden on Dec. 7 on videoconference—which again looked as if this would move forward. But then, immediately, the people around Biden went back to their bellicose statements, so one never knows exactly what the U.S. policy is exactly.

And then Putin proposed two treaties, to the U.S. and to NATO. Now, these are not proposals for negotiations but ready-made treaties, one for the United States to sign, that they will basically not insist that Ukraine be in NATO, and the other one for NATO to sign, that NATO will not move any farther eastward. And the Russians, Putin, they said this is not negotiable; this pertains to the very national security interests of Russia, and they insist that these treaties be signed.

Now the reaction from the West, from [NATO Secretary General Jens] Stoltenberg, from Lambrecht, the new German defense minister, various other people, they said, they will not let Russia dictate what to do, and so forth, but there was no serious response so far. And various Russian spokesmen, Deputy Foreign Minister Sergey Ryabkov, Grushko, Lavrov, and various other people, they all said that this is very serious. If there is no response from the West, and if there is any more move to either move weapons into Ukraine, or to expand NATO in any way more eastward, there will be a military answer coming from Russia. And the bottom line has been reached, the red line has been reached.

So we are sort of in a countdown, where it's very clear that whoever is pulling the strings in NATO in the end, and sometimes one is not quite clear if it's Biden or not, or rather not, they're obviously set that this policy of encirclement against Russia and China continue. And Russia has said, the red line has been reached.

Now, this is very, very dangerous, because –

Oh yeah, then I think it was also Sullivan, said that if

there is any move from Russia in respect to Ukraine, that they will punish the economy of Russia so terribly that it—anyway, so there are all these threats in the air.

And there is now a very interesting statement by Leonidas Chrysanthopoulos, a former Greek ambassador, who commented on all of that, by basically saying the West should not be so hypocritical (I'm now using my own words), but that the West should recognize that all Russia is demanding, in written, legal terms, is what was promised in 1990 to them by the United States, by NATO, in the negotiations concerning the German reunification. And this is actually a matter of record: There are now documents which everybody can look up, that on Feb. 9, 1990, Secretary of State James Baker promised Gorbachev that NATO would not move "one inch eastward," and this was also the content of the famous speech by then German Foreign Minister Hans-Dietrich Genscher, in his speech in Tutzing, where he basically said the same thing. Naturally, everybody knows these promises, which unfortunately were not made in written form, but just verbally, they were broken almost immediately and altogether 14 countries of the former Soviet Union and Warsaw Pact were integrated into NATO; and recently, and many times earlier, Russia has made the point that to have Ukraine and Georgia in NATO is unacceptable for the very simple reason that if you look at the border between Ukraine and Russia, it leaves only a few minutes, maybe as little as 5 minutes for a missile system to reach Moscow, which obviously is much too short a time to have an effective defense.

So, Russia makes the point that its national security interest is absolutely threatened by these moves by NATO. So we are on a countdown. And we should just keep in mind, if it comes to any war between Russia and Ukraine, which would involve any kind of—even without Western involvement—and this would escalate, Germany would

immediately be the target. And if you have such statements like that of Senator Wicker, that the first use of nuclear weapons cannot be taken off the table, people should be aware of the fact, that if it comes to this, Germany ceases to exist!

So, this is one of the reasons why I have been saying NATO is no longer a security pact which is in the self-interest of Germany, because if in the case of any military conflict, Germany ceases to exist, obviously, this is not a good defense strategy.

So, I think, first of all people must make themselves familiar with this danger. According to the reports, we are in a four-week countdown, and I think it is absolute, urgent necessity that NATO and the United States and European countries do agree to sign such legally binding agreements with Russia, even if Putin, in a just-conducted meeting with some of his top military people said that even a legally binding, signed document does not give full security, because the United States has now a very long record that they pull out of treaties without any problem, overnight. But there must be a recognition that we are on a terribly dangerous road, and people must voice their opposition to this policy, loud and clear, before it is too late.

SCHLANGER: There have been some voices speaking out in the West, but not nearly enough, and then, instead, they're drowned out by people like Sullivan, who said Russia must deescalate, when the escalation is coming from the West. And the U.S. has not even responded yet to this request for these treaties to be negotiated.

Now, unless you have something more on that, I think we need to move on to the situation in Afghanistan, where there have been some developments with the Organization for Islamic Cooperation meeting over the weekend, a potential

for possible motion on unfreezing the funds. I think 46 congress members have written a letter to Biden. What's your sense? Is there some momentum building on this, especially given the reports of the danger to millions of people, including children, of starvation and freezing this winter?

ZEPP-LAROUICHE: Yes, this is the second, absolutely heartbreaking and extremely upsetting story. You know, the West talks about moral values, value-based order, human rights, democracy, all of these beautiful words, but the reality is quite ugly. Because the World Food Program representatives, I think, the head Beasley and Mary-Ellen McGroarty in Afghanistan, visiting Kabul and Kandahar in the last several days, and they come back and say that 98% of the Afghanistan population is in dire poverty, more than 90% are food insecure, without medical supplies: 24 million people are in danger of dying this winter, 3 million children, babies are dying already—and this is the 21st century and the whole world should know about it, but if you look at the Western media, after the Taliban took over in August, there was a short period when Afghanistan was in the news, but since several months you hardly hear anything about it.

Now, there was a very important conference over Friday, Saturday, Sunday in Islamabad, Pakistan, of the Organization of Islamic Cooperation (OIC); this is with 57 states, the second largest international organization after the United Nations, and they had a meeting which was addressed by the Prime Minister of Pakistan, Imran Khan. I listened to his speech and I was—not that everything was new what he said, but he said it very distinctly. He said, when the Taliban took over and the West withdrew, everybody knew that 75% of the budget of Afghanistan came from international aid, and since that aid was immediately cut—the donor countries cut the aid right away, because the

Taliban had taken over—everybody knew that the entire budget of Afghanistan was all of a sudden practically nonexistent. Then you had the freezing of the funds by the U.S. Treasury, by European banks, so there was a complete cash crisis: People could not import anything, they could not pay salaries, the whole thing broke down, and this has been going on for four months, with the result I just mentioned before.

But this is not the Taliban: When you hear the Western media, if they report anything at all, they say, “Oh yeah, the economy is now terrible, because of the Taliban.” It is *not* because of the Taliban! Because if you have, after 20 years of NATO war, NATO leaves, and the United States forces leave in a sudden fashion, the country in which they conducted war for 20 years: They leave the country, nothing has been built, no economy, no infrastructure, nothing is functioning, and then, they cut off the international lifeline, the donor monies, which make up 75% of the Afghanistan budget, they cut this off, they freeze the central bank’s funds, and then naturally a catastrophe erupts which nobody, not the Taliban or anybody else, can handle, because you have sanctions, and have a complete freeze of everything! And the West knows that! And they don’t react!

I mean, this is unbelievable! If you look at the Afghanistan situation, this is the end of any credibility of the West, and just to think that because the Western media are not reporting that, people should not think that it goes unnoticed. For example, the 57 OIC nations noticed; all the neighbors of Afghanistan noticed; all the third world noticed. So I think if this is not reversed very, very quickly, this will be of a lasting impact of a demise of the West. This is why I have said that the fate of Afghanistan and the fate of humanity are much more closely linked than most people are willing to think through.

I find this absolutely horrendous.

What the OIC conference decided: they will set up a fund, I don't know exactly the amounts that will be available, but they will set up an office in Kabul, and the OIC has offered to coordinate international aid. So something is being done, for sure, but the problem is so gigantic that it really requires all the neighbors of Afghanistan to cooperate, and I think that the United States and the European countries—I mean, they were for 20 years in this country, and then they walk away. This is from the standpoint of international law, completely unacceptable. So Europe and the United States have an absolute moral obligation to reverse that and cooperate with the neighbors of Afghanistan and not only have immediate humanitarian aid, to alleviate the hunger, the lack of medical supplies, but then, participate in the economic buildup of the country, which can only occur by integrating Afghanistan into the Belt and Road Initiative projects—you know, the CPEC corridor from Pakistan to Kabul to Uzbekistan; the building of the Khyber Pass, and other well-defined projects which would immediately start building up the economy.

So that is what needs to be done. There are 39 congressmen who made an appeal to Biden to unfreeze the funds which are held by the Treasury: I think this is important. Obviously, this must immediately happen because the winter is already there.

SCHLANGER: And toward that end of accelerated humanitarian aid, you made the proposal which you call "Operation Ibn Sina," that is, while specific to Afghanistan, actually reflects the need for the whole world in the midst of the COVID crisis, the economic breakdown, which is the necessity for a world health system, as the front end of a massive infrastructure investment program, which could include the Belt and Road Initiative and so on. How does

that look as a prospect from your standpoint?

ZEPP-LAROUCHE: Operation Ibn Sina, because one has to start with Afghanistan, and Ibn Sina comes from a place nearby Bukhara which is Uzbekistan, but his father was born in Balk, which is Afghanistan, and people are very proud of him. He's probably the greatest doctor who ever lived, so there is no better name to give this effort to build a modern health system in Afghanistan, than to call it after Ibn Sina. And there already has been great interest in this idea coming from several places in the region.

But more largely, we have now a new wave of the COVID-19, the Omicron variant, and, again, there is such an unwillingness by the establishment of the Western system to recognize that we have been on the wrong track, and I said in the very beginning, when it was clear this was a pandemic, in March 2020, I said we need a world health system or else this pandemic will not go away. Since then we've had all these mutations, and now we have Omicron, and there is no guarantee there will not be new mutations. And it's also clear that the idea that the rich countries are producing and hoarding vaccines, and leaving the developing countries without is not helping anybody, because if you leave entire continents without vaccinations and without modern health equipment, then this virus will mutate, as it has done so far, and it will come back and may even make the existing vaccines obsolete.

So, either we go in earnest, and say that the fact that billions of people do not have modern hospitals is unacceptable, don't have clear water, don't have enough electricity, this is something which could be done; there is no reason why we could not immediately start to build modern infrastructure, like we have it in Germany—it may be rotting, but it's still there because previous generations were a little bit smarter than the present crop of politicians—but there is no reason in the world why not

technically, why not technologically, we could not start building hospitals: We need about 30,000 new hospitals around the world. That would be easy! We could even make these hospitals prefabricated, in the United States, in Europe, and then ship the modules to the respective countries. The Chinese proved in Wuhan that you can build a modern hospital in two weeks. It could be done this way.

We could start a crash training program for medical personnel. I have called for the youth, the young people in the world to be trained to help build such an effort, like it was done by Franklin D. Roosevelt with the CCC program in the New Deal. You can train young people on the job, give them a vision and a mission in life.

And I think this is really something—you know, we cannot continue this way! The idea that every time something happens, the rich countries only take care of themselves, and the developing countries are left in the dark, that has to stop and we have to start to really think in terms of a new paradigm if humanity is supposed to come out of this crisis. And given the fact that we have now the Christmas period, the holiday season, people have some days to think. And rather than just going about your business as usual—I mean, this is a breaking point of civilization: Either we really can shape up as a human species, or it may not look so great for our perspective.

SCHLANGER: I think your last point, that in the spirit of Christmas, of generosity and love of mankind, peace and good will toward men, this would be the time to move ahead with the shift to the new paradigm.

Helga, thanks for joining us today, and I know you wish all your viewers a merry Christmas, as do I, and we'll see you again next week.

ZEPP-LAROUCHE: Yes. I wish you a Merry Christmas, and the first topic we discussed, I really want you to think about,

because what we face in Europe between Russia, Ukraine, and Europe and NATO, is like a reverse Cuban Missile Crisis. In the Cuban Missile Crisis, Kennedy pointed to the fact that an island which is only 160 miles from the coast of Florida, the idea that you could deploy nuclear missiles in such a close vicinity, obviously could not be tolerated. But nuclear missiles in NATO, in the Baltic, missile defense system in Poland, in Romania, and the idea to move lethal weapons into Ukraine, from the standpoint of the Russians, this is exactly like the Cuban Missile Crisis.

So, I really want you to use this Christmas period to really work with the Schiller Institute, and help us to stop something which could really be fatal for all of humanity. And at the same time, there are all the resources, there are so many beautiful contributions to civilizations, Beethoven's music, all the great poets, the great philosophers—read these things over these days and rethink how we should go about it, because we definitely need to change course urgently

Ligesom for 60 år siden vokser faren for atomkrig støt

Den 20. december (EIRNS) – Farten på de voksende amerikansk-russiske spændinger over Ukraine tog til over den sidste uge, således at det som lignede et håb om stabilisering for to uger siden, da præsidenterne Biden og Putin afholdt en videokonference, nu til stadighed ligner

en nedtælling til krig i Europa mellem de atomare stormagter.

En højtstående embedsmand fra Det hvide Hus – sandsynligvis den nationale sikkerhedsrådgiver, Jake Sullivan – fortalte CNN søndag den 19. december, at der kun er et »tidsvindue på fire uger« til at forhindre Rusland i at invadere Ukraine. »Det som vi har foretaget os er meget kalkuleret«, sagde embedsmanden. »Men vi har blot cirka et tidsvindue på fire uger fra nu af«. Embedsmanden sagde, at USA's planlagte sanktioner »ville være overvældende, øjeblikkelige og have betydelige omkostninger for den russiske økonomi og deres finanssystem«.

Den næste dag, den 20. december, fortalte den russiske viceudenrigsminister, Sergej Ryabkov, journalister, at Biden-administrationen ikke havde svaret på Rusland foreslåede traktater om sikkerhedsgarantier i løbet af forhandlingerne den 15. december i Moskva mellem Ryabkov og den amerikanske viceudenrigsminister for europæiske og eurasiske anliggender, Karen Donfried. Forslagene inkluderede forsikringen om, at Ukraine ikke ville blive et medlem af NATO, og at yderligere opstillinger af amerikanske og NATO-styrker, samt missilsystemer tættere på Ruslands grænser, ville ophøre..

Og både viceudenrigsminister Alexander Grushko og forhandler af våbenkontrol, Konstantin Gavrilov, henviste - ildevarslende til »Ruslands militær-tekniske og militære midler« som det *eneste* alternativ til forhandlinger om Ruslands traktatforslag. Ukraines egen regering fortsatte, i form af udenrigsminister Dmytro Kuleba, med at tale med *Washington Post* den 19. december og kræve flere »militære midler« og tropper fra USA og Storbritannien og krævede, at USA offentligt gør det klart hvor »overvældende og øjeblikkelig« den skade er, som det amerikanske finansministerium forbereder sig på at påføre den russiske økonomi og finanssystem, og at gøre dette i samarbejde

med London, hvad enten de kontinentale, europæiske allierede er enige med dette eller ej.

I oktober 1962 var det USA's sydlige grænse, der var truet, på nært hold, af sovjetiske soldater og missiler i Cuba, som truede med et ødelæggende førsteslag. I dag er det NATO's uophørlige fremmarch, tættere og tættere på Ruslands grænser. (Læs John F. Kennedys udtalelse på engelsk nedenfor.)

Ydermere krævede USA's militærchefer en invasion af Cuba for at ødelægge missilerne og andre styrker, og præsident Kennedy holdte dem tilbage – med megen møge.

Hvis ikke Kennedy og Khrusjtjov havde fundet en forhandlet løsning på Cuba-krisen, hvad ville da sandsynligvis være sket? Hundrede millioner af mennesker verden over var rædselsslagne over en umiddelbar atomkrig.

Hvordan var præsident Kennedys krav anderledes end dem fra præsident Vladimir Putins foreslåede aftale den 7. december til præsident Joe Biden? ...Kennedy og Khrusjtjov ønskede begge en løsning, og ikke én, hvor den anden præsident og hans nation blev ydmyget eller tilintetgjort gennem »overvældende, øjeblikkelig«, national beskadigelse!

Det er det, som nu må forhandles mellem præsident Biden og Putin, ved at tilsidesætte krigshøgene – nogle af dem der er så klinisk sindssyge, at de foreslår et atomart førsteslag mod Rusland, som senator Roger Wicker gjorde det den 7. december. Men en løsning må og kan opnås, hvis borgere nu rejser sig og kræver dette, og forbliver optimistiske om, at disse to nationer kan blokere den faretruende vej mod optrapning og stormagtskrig. Lad dem i stedet bruge deres energi på at forsyne Afghanistan med mad, sundhedspleje og genopbygning.

For 60 år siden fortalte præsident John F. Kennedy nationen

følgende i en direkte, national TV-tale: "Within the past week, unmistakable evidence has established the fact that a series of offensive missile sites is now in preparation on that imprisoned island. The purpose of these bases can be none other than to provide a nuclear strike capability against the Western Hemisphere." The President concluded: "But this secret, swift, and extraordinary buildup ... in an area well known to have a special and historical relationship to the United States and the nations of the Western Hemisphere ... this sudden, clandestine decision to station strategic weapons for the first time outside of Soviet soil—is a deliberately provocative and unjustified change in the status quo which cannot be accepted by this country..."

Putin og Xi tager tyren ved hornene

Den 15. december (EIRNS) – Den russiske præsident, Vladimir Putin, og den kinesiske præsident, Xi Jinping, afholdt det som svarede til et hastetopmøde i dag i en videokonference. Topmødet, offentliggjort for kun to dage siden, tog fat om to forskellige slags »atomkrige«, som de to lande trues med gennem det krigsgale og bankerotte britisk-amerikanske finansetablisement:

1) Opfordringen den 7. december fra senator Roger Wicker (republikaner fra Mississippi) om at overveje militære angreb baseret på »førstebrugen af atomvåben« (»first-use nuclear action«), og bruge krisen omkring Ukraine som retfærdiggørelsen. Wicker er den næsthøjeste rangerende - republikaner i Senatets Komité for væbnet Tjeneste. På

trods af den storm af protester, fra venstre og højre side af det politiske spektrum, som hans udtalelse udløste, har senatoren stadig ikke trukket sin hovedløse provokation tilbage. Samtidig fortsætter NATO sin østlige udvidelse, samt at væbne Ukraine og andre nationer der ligger helt op til Ruslands grænse – en udvidelse, som ifølge Ruslands advarsler, krydser en rød streg og vil føre til et svar fra russisk side.

2. Gentagne opfordringer til at aktivere den »atomare - valgmulighed« i finansiel krigsførelse mod Rusland – at smide dem ud af det globale finansielle betalingssystem, SWIFT. Dette ville svare til en finansiel belejring af Rusland for at forsøge at sulte dem til at underkaste sig, som dette i øjeblikket gøres mod Afghanistan. Den amerikanske viceudenrigsminister, Victoria Nuland, arkitekten af det nazistiske kup i Ukraine i 2014, opfordrede blot forrige uge til denne »atomare valgmulighed«, og udenrigsminister Tony Blinken truede offentligt med dette lige efter topmødet mellem Biden og Putin den 7. december. Lignende trusler blev udtrykt af præsident Biden selv umiddelbart før sit møde med Putin i juni 2021.

Hvad diskuterede Putin og Xi i dag, efter pressens kameraer var blevet slukket? De gennemgik naturligvis krigsfaren og deres fælles forpligtelse i at hjælpe med at styrke hinandens sikkerhed i lyset af truslerne omkring Ukraine og Taiwan. Dertil giver den offentlige gennemgang, leveret af Kreml-rådgiveren, Yuri Ushakov, yderligere indsigt: »Særlig opmærksomhed blev givet af de to ledere på nødvendigheden af at intensivere anstrengelserne for at skabe en uafhængig, finansiel infrastruktur for at muliggøre handelsoperationer mellem Rusland og Kina. Det vil sige at skabe en infrastruktur, som ikke kan påvirkes af tredje lande.«

Betyder dette, at Rusland og Kina snart vil

meddele, at de er i færd med at træde ud af dollarsystemet og afkoble deres økonomier fra Vesten? Sandsynligvis ikke. - Betyder det, at de har forberedt defensive tiltag for at kunne håndtere en finansiel »atomar valgmulighed«, igangsat mod dem? Sandsynligvis.

Helga Zepp-LaRouche kommenterede i dag, at hvis Rusland og Kina tvinges til at vedtage storstilede modforanstaltninger imod SWIFT-systemet, da kunne dette meget vel være dråben, der fik hele det transatlantiske finanssystems bære til at flyde over. Heldigvis eksisterer potentialet i forbindelse Kinas Bælte- og Vejinitiativ til at overtage dettes rolle, og at erstatte nutidens malthusianske - afindustrialiserings- og affolkningspolitik med et nyt system, fokuseret på højteknologisk, fysisk-økonomisk vækst.

Tag et skridt tilbage og overvej Putins nylige diplomatiske initiativer – den samme Putin, som Lyndon LaRouche ofte beskrev som et »strategisk geni«, der ikke burde undervurderes. Putin sørgede for at flankere sit kritiske topmøde den 7. december med præsident Biden: inden dette, med et topmøde den 6. december i New Delhi med Indiens premierminister Modi, og efter dette, med dagens hastetopmøde med præsident Xi. Et andet emne, diskuteret mellem Putin og Xi, ifølge Ushakov, var intentionen om at afholde et topmøde mellem Rusland, Indien og Kina i den nærmeste fremtid.

Og USA? Præsident Biden, sammen med kredse, der måske kunne beskrives som »realisterne« i Washington, virker tilbøjelige til at søge en forhandlet løsning til krisen omkring Rusland og Ukraine. Men hans politiske paladsgarde – Blinken, Sullivan, Nuland, m.fl. – er ikke, og indtil videre er de de dominerende skikkelser i Washington. Ej heller er ejerne af det vestlige, spekulative finanssystem i forhandlingsstemning – det er ikke en mulighed for dem. Deres system er i gang

med at bryde sammen, og deres eneste håb er at gennemtvinge en overgang til en fascistisk, malthusiansk verdensorden.

For at Amerika skal kunne overleve og blomstre, må det vedtage retningen, længe foreslået af Lyndon LaRouche, der etablerer en firemagts-alliance med magten til at indlede et Nyt Paradigme i global udvikling – en alliance blandt USA, Rusland, Kina og Indien, som handler på vegne af hele menneskeheden.

Billede: www.kremlin.ru

Operation Ibn Sina: Det afgørende våben i den nuværende »krig om idéer«

Den 14. december (EIRNS) – De hurtige forandringer i den internationale, strategiske situation kræver, at vi retter vores opmærksomhed på at besvare dette afgørende spørgsmål: Hvordan kan idéer, såsom interventionen fra Komitéen for modsætningernes Sammenfald i verdens sundhedskrise, samt »Operation Ibn Sina«, et militært og strategisk, såvel som filosofisk, alternativ til den dødbringende geopolitik i Sydvestasien, omdanne den nuværende, tydeligvis fejlslagne liste af »troværdige politiske valgmuligheder« for at sikre, ikke blot fortsat menneskelig overlevelse, men sågar en økonomisk velstand uden sidestykke? Med andre ord, er det sandt, at en idé, under visse betingelser, som repræsenterer et dybere, uset, højere »poetisk« princip, kan blive til en virkningsfuld politik, måske budt

velkommen af store dele, eller sågar hele menneskeheden, således at ufuldkomne personer og ledere »selv imens de benægter og afsværges, alligevel formås til at tjene den magt, som sidder på tronen af deres egne sjæle«?

Tre udviklinger i de sidste 48 timer antyder muligheden for en stor, dybdegående og vedvarende forandring. Disse udviklinger viser også, at dem, der handler fra den kreative fornufts »højere domæne«, ikke blot er klogere, men kan udmanøvrere dem, der ikke gør dette.

Ét: Det russiske afslag, støttet af nationerne, Indien og Kina, hver med »én milliard plus« individer, af FN's sikkerhedsråds resolution, som erklærer, at »klimaforandringer er en global sikkerhedstrussel«. Dette går imod det geopolitiske - fremstød, der har været under opsejling i årevis for at sætte sloganet »klimaforandringer« i stedet for »ressourceknaphed« – det tidligere argument, der kan findes i dokumenter som »Det nationale Sikkerhedsstudie 200: Konsekvenser af verdensomspændende befolkningsvækst for USA's sikkerhed og oversøiske Interesser« (»National Security Study Memorandum 200: Implications of Worldwide Population Growth for U.S. Security and Overseas Interests«). [I studiet stod der, at befolkningsvækst i udviklingslande var en trussel mod USA's nationale sikkerhed, fordi disse lande dermed ville bruge deres egne, vigtigste naturressourcer, som USA havde brug for – *red.*] Disse tre nationer, som repræsenterer 40% af verdens befolkning, forsvarede dem der var for svage, for nedtrådte eller opdelte til at forsvare sig selv.

Rusland og Kina i særdeleshed er klare over, at rapporten, »Den verdensomspændende trusselsvurdering udarbejdet af det amerikanske efterretningssamfund fra 2019«, blev skrevet efter sabotagen af det panel, som skulle have været ledt, efter Præsident Trumps anmodning, af fysikeren, William Happer, som fik en plads i Det nationale

Sikkerhedsråd. Panelet havde til hensigt at undersøge den falske, (såkaldt) videnskabelige fortælling om "forbindelsen" mellem CO2-udledninger og global opvarmning. Trump afviste Trusselvurderingen fra 2017, som oprindeligt havde påstået det samme, og han bragte Happer ind i administrationen i 2018. Men før Happers komité overhovedet kunne nå at mødes, blev den saboteret – sandsynligvis fra CIA's side, ifølge én kilde – og gennemgangen blev aldrig foretaget.

Rapporten fra 2019 konkluderede, at klimaforandringer er menneskeskabte og en betydelig trussel mod den nationale - sikkerhed. På side 23 står der: »Global miljømæssig og økologisk nedbrydning, såvel som klimaforandringer, vil højst sandsynligt fremskynde konkurrencen om ressourcer, økonomisk nød og social utilfredshed gennem 2019 og derudover... Aftagende arktisk havis kunne forøge konkurrence – særligt med Rusland og Kina – i adgangen til søruter og naturlige ressourcer«. På side 24, en side senere, under titlen, »Regionale trusler: Kina og Rusland«, står der: »Kina og Rusland vil give udfordringer for USA og deres allierede indenfor en bred vifte af økonomi, politik, kontraspionage, militær og diplomati. Vi forventer, at de vil samarbejde for at modvirke amerikanske mål, og drage fordel af den stigende tvivl om den liberale, demokratiske model i nogle områder.« Det er det, som rent faktisk blev udmanøvreret af Rusland, Kina og, på en anderledes måde, Indien, gennem deres ageren i FN i mandags.

To: Det atlantiske Råd (Atlantic Council) udgav i mandags et åbent brev til Præsident Biden under overskriften: »Afghanistan er ved at bryde sammen. Her er hvad USA bør gøre ved det«. Det var underskrevet af 13 amerikanske diplomater og militært personel, inklusive Ryan Crocker, James Cunningham, James Dobbins, David Petraeus og andre. Det indeholder følgende afsnit:

»Udover fødevarer og medicin, har Afghanistan brug for

en stabil valuta og et fungerende banksystem for at undgå et omsiggribende sammenbrud af økonomien og regeringen. Sundhedshjælpere, lærere og andre uundværlige arbejdere har brug for at blive betalt, hvis statens mest grundlæggende funktioner skal bevares. Almindelige afghanere fortjener adgang til deres egne penge, nu indefrosset i banker, som er bange for amerikanske og internationale sanktioner, samt det mulige sammenbrud af det afghanske finanssystem.«

Lyder positivt, ikke sandt? Dernæst: »diskussioner er undervejs i Washington og andre steder for at *udforske forskellige måder for at stabilisere den afghanske valuta og at undgå kollapset af banksystemet, uden at forsyne Taliban med ekstra ressourcer, som kunne bruges til ildesindede formål*. Gode idéer til hvordan dette kan gøres er til stede, herunder forslag fra forhenværende ambassadører, USAID-direktører og embedsmænd fra Verdensbanken, blandt andre. *Eftersom et hvilket som helst tiltag i denne retning vil være kontroversielt, og intet kontrolsystem er perfekt, kræver det mod at handle*«.

Når som helst man hører sætningen »mod til at handle« fra disse kredse, som »handler« overalt i verden, hele tiden, ofte i dit navn og uden din tilladelse, vær påpasselig og fortsæt med forsigtighed. Dem der har læst bogen: »*En økonomisk lejemorders bekendelser*« (»*Confessions of An Economic Hit-Man*«), af John Perkins, kan genkende tankegangen her. Der er rent faktisk intet om nødvendigheden af at stabilisere den afghanske nation her – men der er, på den anden side, en anden vigtig, bevægende faktor. »Jo længere beslutninger udskydes, desto sværere vil det blive at forhindre den overhængende humanitære katastrofe i landet og døden for mange afghanere« – dødsfald, hvis skyld vil ligge hos USA, NATO og dem der har afvist »Operation Ibn Sina«, eller noget som helst reelt nødsamarbejde med nationerne i

området. Operation Ibn Sina er et sådant samarbejde, foreslået af Helga Zepp-LaRouche, og involverer Pakistan, USA, Kina og Rusland, såvel som Usbekistan og alle nationerne rundt om Afghanistan. Sådant et samarbejde, særligt i lyset af Putin-Biden-diskussionerne om spændingerne, der finder sted på grænsen mellem Ukraine og Rusland, både den russiske og amerikanske militære erfaring i Afghanistan og muligheden for et samarbejde mellem »modsatningerne« i det gode formåls tjeneste, samt medlemmer af andre religiøse overbevisninger, særligt til juletid, burde forfølges så meget desto mere. Operation Ibn Sina, så »usandsynlig« som den måske virker, er en krigsvindende strategi mod de reelle fjender – »fattigdom, sult, sygdom og krigen selv«.

Tre: Bevismateriale, nøje sammenstillet i Danmark og Norge, med hensyn til coronavirussets omikron-variant, viser, at selv dem der har fået to vaccinstik har en meget høj smitterate [Danmarks myndigheder har igangsat en stor indsats for et tredje vaccine-boosterstik, hvilket de håber vil være meget effektivt, som et britisk studie viste – *red.*]. Dette rejser det åbenlyse spørgsmål: Hvad hvis omikron var ligeså dødelig som deltaviruset, hvilket den virker til ikke at være? Hvad ville vi gøre ved det? Selv uden dette, hvad er der ved at ske med hospitalsvæsenene verden over, som er ved at blive oversvømmet af omikrontilfælde – og muligvis, hvert eneste dag det skulle være, en endnu mere dødbringende variant? Opråbet fra Dr. Jocelyn Elders til en global dialog og konference for at katalysere en verdensøkonomisk nødplatform, hvor upraktisk det end måtte lyde, er »sejrens hvælving« hvorunder verdens svageste og stærkeste, rigeste og fattigste, må mødes, hvis det skal lykkes at overleve.

Lyndon LaRouche sagde følgende i december 1985: »I en sand republik, er sande borgere personligt ansvarlige overfor Skaberen, for virkeliggørelsen af denne republik;

for virkeliggørelsen af det almene vel, da det påvirker alle personer i denne republik; for virkeliggørelsen, således, af hvert personligt liv i denne republik, samt virkeliggørelsen af denne republiks rolle i verden; for menneskehedens almene vel som helhed og hver eneste individuel personlighed, nutidig og fremtidig, af menneskeheden som en helhed. Den individuelle borger af en republik er personligt ansvarlig overfor Skaberen i den grad, at det individ enten har evnen til at påvirke tingenes gang, eller kan udvikle den nødvendige evne til at påvirke tingenes gang.« Måske benægter og afsværges vi, men vi kan også tjene fornuftens og skønhedens højere magt, hvilket, hvis vi er heldige, »selv i vores trods«, vil side og råde på tronen af vore egne sjæle.

Billede: Aga Khan Foundation: Sandra Calligaro

Modsætningernes sammenfald og begrebet om sejr

Den 14. september (EIRNS) – Bemærkningerne fra John Hyten, general i det amerikanske luftvåben og næstformand for Forsvarskommandoen, ved et møde i går i Brookings-Instituttet, har hårrejsende implikationer. Hyten erklærede, at han anså det for meget muligt, at der er en reel fare for en varm krig mellem Rusland og USA, eller mellem Kina og USA. Udviklingen af nye former for atomvåben og deres affyringssystemer, samt manglen på tillid i forhandlingerne – sågar manglen på forhandlinger overhovedet angående spørgsmål om strategiske våbensystemer, for eksempel mellem Kina og USA

– betyder at vi, muligvis vildledt af computer-drevne systemanalytiske fejlregninger, er på vej til at "gøre det utænkelige, hvilket ikke desto mindre bliver uundgåeligt". "Jeg ved at præsidenten – Præsident Biden – og Præsident Xi har talt sammen et par gange dette år. Dette er vigtigt. Men jeg håber, at vi kan udvide den samtale hele vejen ned til militær-til-militær-niveauet," sagde han. "Vi fører samtaler om strategisk stabilitet med Rusland for at være sikre på, at vi forstår hvor vi er, ikke blot på det atomare område, men også i rummet. Vi har brug for, at denne samtale også påbegyndes med kineserne, det har vi virkelig. Vi bliver nødt til at være i stand til at sætte os ned, jeg har brug for at kunne sætte mig ned – forsvarsminister Austin, det politiske lederskab, udenrigsministeriet – og snakke om disse spørgsmål med Kina. Fordi så forskellige som vi er, har vi fundamentale, fælles mål, og det er aldrig at gå i krig med hinanden."

Hyten udtalte, at den anden tilgang uden forhandling meget vel kunne tilintetgøre verden. Han påpegede også, at sine kinesiske og russiske modstykker, som Ryabkov, insisterer på at det har været USA, der gennem handlinger som at placere atomvåben og "defensive platforme" i Europa, har fremprovokeret denne situation. Udover dette og et par andre vigtige, men enkeltstående, opfordringer til forhandlinger har USA dog ikke indtil videre tilbudt nogen strategisk anvendelig tilgang for et "modsatrettet paradigme", eller i det mindste nogen indsigt i hvordan et sådant modsatrettet syn kunne opnås.

Forslaget om Afghanistan fra Komiteen for modsætningernes Sammenfald, fremlagt af Helga Zepp-LaRouche, kan anvendes på mange måder, hvilket, betragtet som et hele, kunne løse den nuværende selvforkyldte geopolitiske, gordiske knude. Dette forslag kan også være en rettesnor for de moralsk forvirrede i udenrigsministeriet og diverse

europæiske efterretningstjenester, som stadig ikke kan begribe hvorfor eller hvordan de blev besejret i Afghanistan. Det var ikke Taliban, men deres egne forældede aksiomer, postulater og forudsætninger om virkeligheden i forbindelse med "Project Democracy"/"Permanent Revolution", specielt i en ny COVID-19-æra, som besejrede dem der. Historien skulle have lært dem, at militærmagt er det præcist modsatte af det som burde anvendes for at sikre en strategisk sejr i denne situation. Taliban må anerkendes som en forhandlingspartner; det afghanske folk må forsørges med mad og medicin; regeringsinstitutionerne, særligt de finansielle institutioner, må ikke angribes af de transatlantiske sanktioner. Betroede forhandlere, som Pino Arlacchi, der kender nationen og dens befolkning, burde gives autoriteten til at hjælpe med at påbegynde genopbygningsprocessen, herunder overgangen væk fra den angloamerikansk tilsete opiumproduktion. USA, uden militærets tilstedeværelse, burde forsøge at engagere især Kina i Afghanistan-området, således at General Hytens ønske om militærforhandlinger i det mindste baseres på en demonstration af tillid og samarbejde mellem Kina og USA i en tidligere krigszone, som ikke er af militær natur.

Idéen, den strategisk militære forestilling, fra Komiteen for modsætningernes Sammenfald er, at de ikke-dødbringende militære afdelinger af verdens respektive militærstyrker (såsom sundhedschefens afdeling i USA) kan udvides med store brigader af unge, udsendt på livreddende missioner, særligt i områder med mangelfulde sundhedsfaciliteter. Ironisk nok kunne dette meget vel være den eneste måde at forhindre et udbrud af det, som én amerikansk forsker har kaldt "byldepest 2.0", en mutation som kombinerer deltavariantens smitsomhed med noget så skrækkeligt som Ebola, Marburg-virusset eller andre

sygdomme. I artiklen: "Gandhis vision for et nyt paradigme i internationale relationer, og direkte, ikke-voldelig aktion i en tid med socialt sammenbrud", skriver Helga Zepp-LaRouche: "Eftersom det er denne verdens unge mennesker, hvis fremtid allerede er truet af en kombination af pandemien og den økonomiske krise, er der brug for et perspektiv, som håndterer pandemien, og samtidig giver dem en konkret måde at hjælpe på...

COVID-19-pandemien og fremtidige pandemier kan kun klares, hvis hvert eneste land her på Jorden har et moderne sundhedsvæsen, og det kræver en langt større gruppe af trænede medicinsk personel end der nu er tilgængeligt. Der er i øjeblikket en indsats for at oprette en komite i USA, Europa og i Afrika for at organisere partnerskaber mellem universiteter, klinikker, hospitaler og medicinske faciliteter. Opgaven for disse partnerskaber er at træne arbejdsløse unge først til medicinske hjælpefunktioner og derefter til at blive medicinsk personel, baseret på Roosevelts Civilian Conservation Corps."

Under de nuværende omstændigheder i Afghanistan, som David Beasley beskrev det, er 14 millioner mennesker i fare for umiddelbart at sulte ihjel (yderligere 14 millioner ikke langt fra samme situation), og mange nationer – Iran, Pakistan, Kina, Rusland, Usbekistan, Tadsjikistan, Turkmenistan osv. – har en interesse i ikke blot at holde terrorisme under kontrol, men i at skabe økonomiske udviklingskorridorer. Disse kan spille en rolle, ikke blot i en stabilisering, men i en fysisk fornyelse. Afghanistan er på nuværende tidspunkt et "område med negativ krumning", den bedste af alle mulige regioner hvor metoden for modsætningernes sammenfald kunne anvendes.

Den undervurdering af betydningen af Nicolaus Cusanus' diplomati for at undgå krig ved kirkerådet i Firenze i 1439, samt de strategiske krigsbetingelser hvorunder De Docta Ignorantia blev skrevet, har betydet, at Cusanus

nærmest har været utilgængelig, som en tænker for dem der har allermost brug for at kende ham. Mindehøjtideligheden ved "Sorgens tåre", som fandt sted i New Jersey den 12. september, samt udtalelser fra deltagerne, særligt amerikanerne Terry Strada og Kirk Wiebe, og også udtalelserne af officerer fra byen Bayonne, var ubetingede erklæringer om en politisk intention, som faktisk kan blive den dominerende i USA, og ironisk nok, dermed i verden: Respekt for andre nationer, en lidenskabelig forpligtelse til ve og vel for alle på Jorden samt en løsning på konflikter med ikke-voldelige midler.

Modstanden, i form af den britiske kronens "Tomme Blære" (Tony Blair) og andre, ved muligvis hvad de vil, men ved ikke hvad de laver. Det problem er mere eller mindre præcist beskrevet af Caitlin Johnstone, i en artikel den 14. september, med titlen "Vores guder har ingen hoveder": "Vi befinder os på en spøgelsesagtig køretur på et planetstort hølæs på vej til Ragnarok, og der er ingen som styrer.

"Jo, ved første øjekast ser det ud som om at der er nogen som har roret... Da kigger du lidt nærmere og... det som i sidste ende styrer tingenes gang er ikke så meget personerne i institutionerne, som institutionerne selv, der opererer ud fra motiver om profit og vækst, der er indbygget i dem og er fuldkommen afskåret fra normale, menneskelige værdier... Og problemet er selvfølgelig, at disse ikke er vise og velmenende guder, men menneskeskabte tankekonstruktioner med omkring den samme intelligens og indsigt som det vækst-frem-for-alt-værdisystem, som en kræfttumor har. De moderne guder er tankeløse, altopslugende ædedolke, kontrolleret af ingen som helst. De moderne guder har ingen hoveder". [Fremhævning i originalen.]

Billede: Chairman of the Joint Chiefs of Staff from

Daniel Ellsberg: Dette er måneden, hvor vi må diskutere, om vi skal gå i atomkrig pga. Taiwan, Ukraine eller Syrien

11. maj 2021 (EIRNS) – Den berømte Pentagon-whistleblower Daniel Ellsberg, nu 90 år gammel, brugte anledningen af mindedagene den 30. april-1. maj af 50-årsdagen for sin udgivelse af Pentagon Papers [beskrivelsen nedenunder], arrangeret af University of Massachusetts-Amherst, for at afsløre, at USA's udenrigsminister John Foster Dulles i 1958 havde foreslået, at det amerikanske militærs forsvarskommando [Joint Chiefs of Staff] anbefaler præsidenten, at der startes en atomudveksling med Kina i Taiwan-strædet, selv om det ville betyde, at Taiwan og dets folk ville blive udslettet, med det eneste geopolitiske formål at opretholde USA's "position" i verden.

"Lad dem forsøge at fængsle mig for at have afsløret denne stadig hemmelige kendsgerning i dag", erklærede Ellsberg og tilføjede, at han afslørede hemmeligheden, fordi: "Jeg er ikke i tvivl om, at denne diskussion foregår i Pentagon

lige nu... Dette er måneden, hvor vi offentligt bliver nødt til at diskutere spørgsmålet om, hvorvidt vi skal gå i atomkrig pga. Taiwan eller Ukraine eller Syrien”.

Med henvisning til erklæringen fra den nuværende chef for den amerikanske strategiske kommando, admiral Charles Richard, om at USA skal være parat til at gå i krig med Rusland og Kina, udbrød Ellsberg: Dette er ”idiotisk, kriminelt sindssygt. Krig med Rusland og Kina?” Han understregede, at enhver væbnet konflikt med Rusland og Kina ville medføre en høj risiko for atomkrig, og hvis det bliver til atomkrig, ”taler vi om, at menneskeheden næsten bliver udryddet. Nej, der burde ikke være den mindste mulighed, trussel eller tanke overhovedet, om væbnet konflikt med Rusland og Kina, nu eller nogensinde”, insisterede han. ”Vi er nødt til at hæve os over dette system, og det vil ikke ske, medmindre folk i regeringen viser det samme moralske mod som Ed Snowden og Chelsea Manning gjorde... og lad os vide, hvad disse interne planer er. Uden det tror jeg, at civilisationen ikke vil overleve atomvåbnenes æra”.

Ellsberg afslørede, at den daværende udenrigsminister John Foster Dulles, under 1958-krisen i Taiwan-strædet over Quemoy- og Matsu-øerne, havde bedt om et møde med Forsvarskommandoen for at anbefale brug af atomvåben mod Kina. Med henvisning til det stadig hemmeligt stemplede afsnit af RAND Corporation-undersøgelsen, ”Krisen i Taiwan-strædet, 1958, en dokumenteret historie (Taiwan Straits Crisis 1958, A Documented History)”, citerede Ellsberg Dulles’ besked til mødet: ”Intet synes en verdenskrig værd ... indtil man så på effekten af □□ ikke at stå op til udfordringen”. RAND-undersøgelsen forklarede, at ”spørgsmålet dengang var: ville vi som forsvarskommando anbefale brugen af□□ atomvåben til at forsvare Quemoy og Matsu og Taiwan, og muligvis bruge syv til ti kiloton våben med forventning om, at ... Sovjetunionen ville reagere og

ville ramme Taiwan?".

"De talte om at ødelægge Taiwan, fordi hele deres position i verden var afhængig af det", udbrød Ellsberg – og det er den diskussion, der foregår i Pentagon lige nu.

RAND Corporation har offentliggjort to-tredjedele af denne historie, skrevet af den daværende Pentagon-medarbejder Morton Halperin, men på trods af anmodninger er den tredjedel, som Ellsberg citerede fra, stadig stemplet som tophemmelig.

Ellsberg kom med sin lidenskabelige appel i slutningen af Amy Goodmans interview med Ellsberg og Edward Snowden under "Sandhed, uenighed og arven fra Daniel Ellsberg: En 50-års konference til minde om frigivelsen af Pentagon Papers (Truth, Dissent & the Legacy of Daniel Ellsberg: A 50th Anniversary Conference Commemorating the Release of the Pentagon Papers)", som kan ses her.

Den afklassificerede del af undersøgelsen.

Pentagon Papers: Fra Wikipedia:

Pentagon Papers er en beskrivelse udarbejdet af USA's forsvarsministerium om USA's politiske og militære involvering i Vietnam fra 1945 til 1967. En artikel fra 1996 i The New York Times hævdede, at 'The Pentagon Papers bl.a. havde påvist, at præsident Lyndon B. Johnsons regering "systematisk løj, ikke kun overfor offentligheden, men også overfor Kongressen." [3]

Mere specifikt afslørede dokumenterne, at USA i hemmelighed havde udvidet sit engagement i Vietnamkrigen med bombninger i nabolandene Cambodia og Laos og med angreb på kysterne Nordvietnam, der ikke blev nævnt i medierne. Ellsberg blev oprindeligt tiltalt for sammensværgelse, spionage og tyveri af offentlig ejendom, men tiltalerne blev senere opgivet, da anklagerne knyttet til retsopgøret

efter Watergateskandalen konstaterede, at embedsmænd i Nixon-administrationen havde instrueret personerne, der havde stået for indbruddet i Watergate-bygningen i at grave smuds frem om Ellsberg.[4][5]

I juni 2011 blev The Pentagon Papers deklassificeret og fuldt offentliggjort.[6][7]

Resumé: Schiller Instituttet Konference Panel 1: Dårskabens fremmarch: Kan menneskeheden stadig nå at slukke den nu antændte lunte til atomkrig?

Den 8. maj 2021 vil gå over i historien som den dag, hvor stemmer fra hele verden krævede et nyt retfærdigt paradigme uden fare for atomkrig og sanktioner – og de blev hørt. Konferencen med titlen: "Den atlantiske verdens moralske sammenbrud råber på et nyt Paradigme" samlede talere fra USA, Europa, Syrien, Afghanistan og Japan, der hver især beskriver den usikre strategiske situation, som verden er blevet bragt i. Harley Schlanger var ordstyrer i det første panel og krydrede dialogen med sine indsigter, og udfordrede endog i slutningen tilhørerne til at "genoverveje, hvad man mener at vide".

Helga Zepp LaRouche startede Panel 1, "Dårskabens fremmarch: Kan menneskeheden stadig nå at slukke den nu antændte lunte til atomkrig?" med sin hovedtale, "Er menneskeheden en udødelig art eller dummere end dyr?" idet hun rettede "en indtrængende appel om at ændre retning" i forhold til den farlige vej, menneskeheden er slået ind på. Med udgangspunkt i helheden af de strategiske kriser, som menneskeheden står overfor, tegnede Zepp-LaRouche et detaljeret forfærdende billede af den nuværende verdensorden, der er omfattet af tre store realiteter, som truer med udryddelse: 1) atomkrig, 2) pandemi og hungersnød og 3) en neo-malthusiansk infektion af de hjerner, der kræver affolkning gennem dekarbonisering af landbrug og industri, dvs. midlerne til opretholdelse af livet. Hun skitserede hurtigt et billede af, hvor tæt vi er på atomkrig, og påpegede hvordan en af de fremprovokerede kriser, Rusland-Ukraine henholdsvis Kina-Taiwan, kunne være snubletråden. Idet hun mindede om admiral Charles Richards udtalelser i februar om behovet for at ændre muligheden af en atomkrig fra "usandsynlig" til "sandsynlig" modstillede hun røsterne fra mange specialister, f.eks. Henry Kissinger, Peter Beinart, Scott Ritter og andre, der forklarer, at sådanne krige mod Rusland eller Kina "ikke kan vindes" og "er vanvittige"

Zepp-LaRouche, mindede publikum om, at den syriske kardinal Zenaris indtrængende appel om at afslutte 'Cæsar'-sanktionerne mod Syrien, idet disse sanktioner samt ti års krig har bragt 90% af befolkningen under fattigdomsgrænsen, var en af grundene til at afholde denne konference. Sådanne "ensidige sanktioner" er fuldstændigt "ulovlige" baseret på folkeretten; de gør intet andet end at "ramme de fattige," insisterede hun. Med henvisning til sanktionsspecialisten i Obama-æraen, Brian O'Tooles, nylige opfordring til at bringe "smerte-meteret" (hans udtryk) mod Rusland fra 10% til 70% ved hjælp af sanktioner, påpegede hun, at det i

Syrien betyder millioner af dødsfald. Elitens grovheder, såsom Madeleine Albright, der sarkastisk bemærkede, at "en halv million irakiske børns død var dét værd", blev af Zepp-LaRouche sat i relief i forhold til den nylige "Hunger Ward"-dokumentar, der blev frigivet af Verdensfødevareprogrammets direktør, David Beasley, for at påvise, at denne påførte sult faktisk "ikke er det værd." Hun foreslog, at de døde børns ansigter skulle dukke op i Albrights mareridt for at besøge hende, indtil hun får sin menneskelige medfølelse gendannet.

Med sin tredje pointe satte Zepp-LaRouche stigningen på 236% i sult, der blev rapporteret af WFP, de millioner af COVID-dødsfald, alvorlige pandemiske forhold i Indien, Brasilien og andre steder i relief i forhold til advarslerne i 1972 fra hendes mand, Lyndon H. LaRouche, om, at den fortsatte anvendelse af IMF's 'betingelser' for udviklingslande på det tidspunkt ville føre til nye pandemier, krig og en ny fascisme. Det er klart, påpegede hun spidst, "at man ligger som man har redt". Hun afrundede dette billede med påtvungen ødelæggelse, idet hun pegede på de oligarkiske bankmænds nyeste planer for at skabe en 'Great Reset', grøn superboble, for at redde deres bankerotte finanssystem. Den akkumulerende kvantitative lempelse, pengeindsprøjtning osv. skaber en hyperinflation som i 1923, men nu på global skala. Igen brugte hun de kritiske røster mod denne grønne ordning, såsom den indiske energiminister Raj Kumar Singh, for at demonstrere, at ikke alle er blevet gale [endnu].

Men verden behøver ikke nødvendigvis at være på denne vej til helvede eller udryddelse. Fru LaRouche tegnede et billede af håb, idet hun opfordrede til, at hjælpeorganisationer, US Army Corps of Engineers og andre enheder, endelig vil opbygge et moderne verdenssundhedssystem. Trods alt blev der bygget et hospital med 1000 senge på 10 dage i Wuhan, Kina, sidste

år, mindede hun sit publikum om. For at gennemføre alt dette henviste hun til sin afdøde mand, Lyndon LaRouche, og hans plan om et nyt 'Franklin D. Roosevelt'-lignende program: et globalt Glass-Steagall, hamiltonisk bankkreditsystem – et Nyt Bretton Woods. Kinas Xi Jinping har med sin Nye Silkevej vist, at krig og fattigdom kan overvindes, bemærkede hun. Alt dette kan gøres, hvis der, som den russiske præsident Putin efterlyste i 2020, indkaldes til et P5-topmøde i FN's Sikkerhedsråd (5 permanente medlemmer af FN's sikkerhedsråd, red.) for at få nationer til at arbejde sammen om at opbygge dette moderne sundhedsvæsen, udvikle fusionskraft, have internationalt samarbejde i rummet, og "bygge en landsby på Månen og derefter en by på Mars".

Med denne kulisse af en smuk fremtid afsluttede Zepp-LaRouche med det inspirerende klip med direktøren for Emiraternes rumfartsagentur, Sarah Al Amiri, der peger på billioner af galakser og fremhævede, hvor dumt det er, at vi ikke udvikler alt dette. Hermed vendte hun tilbage til sin indtrængende appel og sluttede af med at udfordre os alle til ikke at være "dummere end dyrene".

Dr. Shaaban

Derefter gav Dr. Bouthaina Shaaban, politisk og medierådgiver for det syriske præsidentskab, en værdig, lidenskabelig opfordring: "Gendan international ret: Respekter Syriens perfekte suverænitet", hvor hun fortalte tilhørerne, at Syrien i de sidste ti år har 'udkæmpet en krig på to fronter'; en på gaden med mennesker "ledet af velorganiserede hemmelige styrker", der siger hvad der skal gøres; og en anden parallel krig med mediefortællingen, der vildleder og forvirrer det syriske folk. "Underlæggelsen af Syrien er vigtig for vestlige styrker, fordi Syrien. . . er 'kronjuvelen' i den arabiske verden: Derfor afsatte de

milliarder af oliepenge, våben og terrorister til at gøre jobbet for dem". Hun pegede direkte på den britiske rolle i disse aktioner. Hun opfordrede til ophør med ulovlige sanktioner – en "form for kollektiv afstraffelse af det syriske folk". Og dog bemærkede hun, at syrernes udholdenhed, sammen med andre der har været nødt til at udholde sanktioner, har vist, "at vestlig politik. . . har spillet fallit". Hun konkluderede, at "vi er vidne til det gradvise sammenbrud af 500 år gamle vestlige koloniale imperier og fremgangen af Østens skæbne".

Der fulgte en livlig udveksling af spørgsmål mellem Dr. Shaaban og fru LaRouche efterfulgt af både publikums spørgsmål og udveksling af ideer og forespørgsler mellem de to kvinder. På et tidspunkt sagde Dr. Shaaban, at hun meget gerne ville cirkulere Zepp-LaRouches hovedtale "verden over". Som svar på et spørgsmål om, hvordan hun kan være optimistisk omkring Syriens fremtid, pegede ministeren på Syriens 7.000 år kontinuerlige historie, og at landet har stået over for angreb og trusler før, at det syriske folk altid har været "fri for uretfærdigheder". Fredelig sameksistens mellem flere religioner i Syrien er en egenskab, "som vi får ind med modermælken". Dr. Shaaban erklærede, at "dette er tiden for Schiller Instituttet til at være den førende fortælling; dens noble sag gennem de sidste 50 år" må og skal sejre.

Oberst Black (pens.)

Dernæst var det oberst Richard H. Blacks tur – tidligere senator for (Virginia), tidligere officer i det amerikanske marinekorps, og tidligere leder af den amerikanske hærs strafferetlige afdeling, 'US Pentagon' – til igen, som på to tidligere Schiller-konferencer, at udfordre publikum til at "afvise" de "foragtelige" og "afskyelige" handlinger i den amerikanske regerings navn, der har samarbejdet med og

finansieret al-Qaida-terrorister i Syrien, og fortsætter med at indføre ulovlige sanktioner. Han leverede også et detaljeret billede af de sidste 10 års krig og dens frygtelige indvirkning på det syriske folk.

Daisuke Kotegawa

Daisuke Kotegawa, tidligere embedsmand i det japanske finansministerium og tidligere direktør for Japan ved IMF, havde givet sin præsentation titlen: "Obama-sanktionerne saboterede udviklingen i Japan og Rusland". I en kort gengivelse af de japansk-russiske forhandlinger i 2012, som resulterede i otte områder med økonomisk, politisk og socialt samarbejde mellem de to lande, demonstrerede Kotegawa, hvordan den tunge hånd af amerikansk 'sanktionsdiplomati' bragte det russisk-japanske økonomiske samarbejde til afslutning. I dette tilfælde "pressede Obamas nationale sikkerhedsrådgiver, Susan Rice, der sammen med Obama rejste til Japan kort efter Maidan-kuppet i 2014, den japanske premierminister Abe til "at indføre økonomiske sanktioner mod Rusland". Med japanske banker truet af amerikanske repressalier for eventuelle lån til russiske virksomheder, ligger projektaftalerne fra 2012 nu næsten stille.

Caleb Maupin

Sidste taler på dette første panel var Caleb Maupin, journalist og analytiker, grundlægger af Center for politisk Innovation: Maupin talte om "Sanktioner mod Syrien, konflikt med Kina: Hvem drager fordel heraf?" Maupin gav en stærk bekræftelse af, hvad alle talere før ham hævdede: De "strafferetlige sanktioner", som USA har indført, må ophøre. Han havde evnen til at aflive myterne, idet han citerede detaljerede kendsgerninger om, hvordan den syriske regering fra 1970'erne til 2011 har forøget den forventede levealder, sænket børnedødeligheden, opbygget infrastruktur og "udslettet" analfabetisme i Syrien. "I

stedet for at blive venner med Syrien, har amerikanske ledere søgt at styrte Syriens regering", og han bemærkede, at "Biden-administrationen gennemfører [sanktioner]". (Senere i spørgerunden langede Maupin igen ud efter hykleriet med, at Bidens udenrigspolitik var i strid med den økonomiske dagsorden, idet han latterliggjorde ham og sagde, "de venstreorienterede plejede at være anti-krig".) Han sammenlignede disse syriske kendsgerning med Kina, som også har "trukket millioner af mennesker ud af fattigdom". Maupin kaldte Kinas succes med at gå fra at være "en dybt forarmet" nation til nu en "økonomisk supermagt" for "en af de smukkeste historier i det 20. og 21. århundrede". Han afsluttede med: "Der er kun én menneskelig familie", og ligesom fru LaRouche udtrykte han håbet om, at denne konference vil uddanne folk til give USA og menneskeheden en "ny retning".

Sammenfatning af europæiske talere, Panel 1

8. maj (EIRNS) – Sanktioner er kollektiv straf mod befolkningen – Dr. Hans Koechler, præsident for 'Den internationale Fremskridtsorganisation', der for mange år siden intervererede til fordel for Lyndon LaRouche, holdt en meget slagkraftig tale imod ensidige økonomiske sanktioner, som han kaldte "en fortsættelse af krig med andre midler". Sanktioner er en ny version af asymmetrisk krigsførelse med det klare mål at tvinge det udsete land til underkastelse; en skandaløs og moralsk oprørende form for middelalderlig belejringskrig, som har vundet indpas i vores moderne verden. Dr. Koechler kom flere gange tilbage til eksemplet med Irak, hvor de totale sanktioner, der blev gennemført indtil den endelige invasion af landet, udgjorde en af de mest alvorlige internationale forbrydelser i historien efter Anden Verdenskrig, med hundredtusinder af mennesker som døde.

Dr. Koechler undsagde den "skandaløse situation" i det internationale retssystem, som er utilstrækkelig til at

håndtere disse situationer. FN's kollektive sikkerhedssystem er heller ikke i stand til at beskytte suveræniteten på grund af veto retten, der tillader en eller en gruppe permanente stater at kapre Sikkerhedsrådets politik.

Han fordømte den situation, hvor den mest magtfulde nation, USA, i stigende grad arrogant har tiltaget sig selv magten til at gennemføre sanktioner i egen interesse. Vi har her at gøre med en imperialistisk krænkelse af suveræniteten i fuldstændig modstrid med folkeretten, sagde han. 'Caesar'-sanktionerne mod Syrien, der følger efter ti års krig mod dette land, er en forbrydelse imod menneskeheden. De "afslører en holdning af arrogance og selvretfærdighed, der er typisk for imperialistisk herredømme".

Dr. Koechler opfordrede folk til at mobilisere det romersk-katolske og andre kirkesamfund for at presse statsoverhovederne til [at ændre] overbevisning, blandt dem Biden, selvfølgelig, for at få dem sat i bevægelse.

Verdensregering? Et bidrag fra Rusland og Kina – Wilfried Schreiber, forsker ved World Trends Institut for International Politik, i Potsdam, efterfulgte Dr. Koechler og fortsatte diskussionen om problemerne i den nuværende verdensorden.

Efter at have højtideligholdt den 8. maj med sejren over nazismen og Sovjetunionens bidrag til denne sejr, fordømte han den farlige nuværende tendens, hvor had og ondskab hver dag udøves over Rusland af massemedierne. 76 år efter krigens afslutning er situationen langt "farligere end i Den kolde Krig på grund af de enorme teknologiske fremskridt de sidste 30 år".

Prof. Schreiber understregede dog det positive bidrag til at løse denne situation i erklæringen fra de russiske og kinesiske udenrigsministre efter mødet i Guilin i marts. Første signal i denne erklæring, at Kina og Rusland ikke

accepterer Vestens "regelbaserede orden". For prof. Schrebier opfattes denne "fuldkommengørelse af vestlige værdier" som en neokolonialistisk påstand, en slags strukturel racisme.

Det andet signal er, at netop selvsamme mangfoldighed i verden kræver samarbejde og dialog, ved at sætte forskelle til side og arbejde hen imod en fælles sikkerhed. I denne søgen efter en fælles og juridisk international orden tildeles FN-organisationen den centrale rolle. Ikke overherredømme eller den stærkes ret, men et fælles ansvar.

Refleksioner over en ny udenrigspolitik – Eric Denécé, direktør ved Det franske center for Efterretningsforskning (CF2R), kritiserede dybt den franske udenrigspolitik, der siden 00'erne i stigende grad kom under amerikansk indflydelse, især i udenrigsministeriet, hvor en håndfuld diplomater med amerikanske neokonservative idealer har kørt løbet.

Han foreslog en række ændringer for at genskabe Frankrigs mistede internationale troværdighed og dets evne til at spille en gavnlig formidlende rolle i forhold til verdens "modsætninger". Hovedsageligt ved at øge sin uafhængighed og ekspertise inden for efterretning, militær og økonomi. Frankrig skal genbalancere sit forhold til USA på grund af sidstnævntes bekymrende fremmarch mod overherredømme; aggressiv og uansvarlig politik i Irak, Syrien og dets støtte til radikal islamisme i det arabiske forår.

Han fordømte også i vid udstrækning det "økonomiske svindelnummer", som USA udsætter sine allierede for, gennem et helt arsenal af metoder for at opnå herredømme på verdensmarkederne. Blandt de overnationale sanktioner, hvorigennem kampen mod korruption er blevet kapret for at afpresse milliarder af euro fra franske virksomheder. Vi kan ikke acceptere en sådan praksis fra en "allieret". Denécé er gunstigt indstillet i forhold til at trække sig

ud af NATO's integrerede kommando.

Endelig ville han gå ind for en reform af EU, fordi den forhastede udvidelse til Østeuropa førte til en for stor indflydelse fra USA og imod Rusland. Han ønsker at genskabe traditionelle franske bånd til Rusland, Kina og Afrika.

Afghanistan og den Nye Silkevej – Historisk set ligger Afghanistan ved korsvejen af den historiske silkevej, hvor forskellige kulturer og samfund fra hele verden mødtes og udvekslede ideer og varer med hinanden, rapporterede Sayed Mujtaba Ahmadi, ministerråd ved Afghanistans ambassade i Canada.

I dag arbejder Afghanistan hårdt med de pågældende lande for at genoplive Silke- og 'Lapis Lazuli'-ruterne. Afghanistan integrerer Bælte- og Vejinitiativet, herunder den operative drift af gasrørledningen mellem Turkmenistan, Afghanistan, Pakistan, Indien (TAPI) og også CASA-1000 (Centralasien og Sydasien). Sidstnævnte er en el-transmissionslinje. Chabahar-havnen vil bidrage til at øge handel, transport, transit og samarbejde mellem regionale og andre regioner.

Afghanistan ligger centralt i forhold til Den persiske Golf, Det kaspiske Hav og Centralasien, som omfatter verdens tre største kulbrinte-reserver. Ved at udnytte sin geostrategiske position såvel som mineral- og energirigdom har landet et stort potentiale til at spille en vigtig rolle i stabiliseringen af Mellemøsten og verden ved at etablere Afghanistan som en økonomisk bro mellem Sydasien og Centralasien, Mellemøsten, Europa, Canada, USA og derudover.

Dette er vores perspektiv for den økonomiske udvikling af Afghanistan i forhold til den Nye Silkevej, konkluderede hr. Ahmadi.

Spørgerunden

Der fulgte en times udveksling af spørgsmål og svar, spændende over en skala fra hvad man skal gøre ved sanktionerne, er der andre internationale veje at gå for at få dem løftet, over hvorvidt USA kan ødelægge Kina-Rusland-alliancen, til historien om den regelbaserede orden; men kun ét spørgsmål berørte let risikoen for atomkrig. Et spørgsmål til Helga om, hvordan man bygger det globale sundhedssystem, som hun har opfordret til i Sydvestasien, gav hende muligheden for at fremhæve , hvorfor der ikke har rejst sig et ramaskrig; denne pandemi burde afgjort have fået nationer til at arbejde sammen, men desværre har det ikke vist sig sådan. Faren for atomkrig er heller ikke blevet anerkendt. Hun sagde slagfærdigt, "vi er nødt til at skære igennem umoraliteten".

En spørger ville vide, om der var nogen måde at få kardinal Zenari til at tale i Den amerikanske Kongres. Helga sagde, at dette ville være en meget nyttig ting at gøre, og hun opfordrede deltagerne til at få deres kirkesamfund og andre trossamfund til at kræve dette. Vi har brug for et offentligt oprør.

POLITISK ORIENTERING den 16. april 2021: Vestens civilisationskrise: krig eller fred gennem

udvikling

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

Schiller Instituttet · Vestens civilisationskrise: krig eller fred gennem udvikling

POLITISK ORIENTERING den 26. marts 2021: Biden-administration øger konfrontationen med Rusland og Kina. SI-konference viser et alternativ

Med formand Tom Gillesberg

Video:

Lyd:

Schiller Instituttet · Biden-administration øger konfrontationen med Rusland og Kina. SI-konference viser et alternativ

NYHEDSORIENTERING FEBRUAR- MARTS 2021:

Ny præsident i USA: Krig eller fred?

Download (PDF, Unknown)

Frihed til at tænke

Den 21. oktober (EIRNS) Grundlaget for en demokratisk regering er en uddannet befolkning, der er i stand til, intellektuelt og meningsfuldt, at diskutere hvilken fremtid de vil vælge at skabe og dele med befolkningen i resten af verden. Denne frihed til dialog har været under angreb siden mordet på præsident Kennedy, med de brutale forsøg på at lukke munden på Lyndon LaRouche og hans bevægelse. Med Trumps urokkelighed over for angrebene på ham og hans voksende chance for at få overtaget ift. sine fjender, eksisterer muligheden for at besejre selve oprindelsen til disse forsøg på at ødelægge friheden til at tænke.

Tirsdag deltog NSA whistleblowers Bill Binney og J. Kirk Wiebe i en "presse-tilgængelighed" sammen med LaRouchePACs Barbara Boyd og Dennis Speed, for at diskutere det presserende behov for at knuse hele Russiagate svindelnummeret, som de sidste 4 år har været brugt til at undergrave valgresultatet i 2016. Wiebe begyndte hans tale med følgende: "Vi er allerede i en borgerkrig – den begyndte fordi borgerkrige aldrig begynder med

skudvekslinger, de begynder med uenigheder om essentielle spørgsmål. Spørgsmål som, hvad vil vi være som nation, en forfatningsmæssig republik og kan vi bevare den? Værdsætter vi ytringsfrihed? Vi har set den mest åbenlyse censur i de sidste dage, og det kommer til at blive værre. Det tager for lang tid for regeringen og vi har ikke mere tid, hvis vi mener, det er essentielt, at folk har den viden, de har brug for til at træffe informerede beslutninger". Binney understregede præsidentens magtfulde rolle i at afsløre de voldsomme angreb på hans præsidentskab: "Præsidenten har myndighed til at frigive alt og offentliggøre det."

En uge efter Twitters og Facebooks censurering af New York Post – Amerikas fjerde største avis i omløb – efter dennes offentliggørelse af nyt om Joe Bidens søn, Hunter, fortsætter Twitter med at holde avisens Twitter-konto låst med henvisning til en latterlig retningslinje om "hacket materiale.". Til trods for at Twitter gav op og ændrede sine retningslinjer, insisterer de på, at New York Post sletter de tweets fra sidste uge, som linkede til deres artikler, tweets som avisen frit kunne sende idag! Twitter: "Skønt vi har fornyet vores retningslinjer ændrer vi ikke på håndhævelser med tilbagevirkende kraft. I skal stadig slette jeres tweets for at få adgang til jeres konto igen". Men der er en grænse for en tyrans magt. Til trods for, og til dels på grund af, den uhyrlige censur, har Post-historien stadig været den sjette mest engagerede artikel på sociale medier i denne måned! Mens Twitter og Googles direktører luftede muligheden for fuldstændig at fjerne Trump fra Twitter indtil efter valget (på baggrund af, at han måske deler, hvad disse sandhedsmæglere betragter som fejlinformation) er Trump selv gået i offensiv om de enorme problemer der er med brevstemning i et system med vælgerregistrering, der ikke er designet til formålet.

Han retweetede en rapport om "Election Integrity Project California", som sendte en liste over cirka 440.000

tvivlsomme stemmesedler sendt i staten – heriblandt til afdøde personer, fraflyttede mennesker og vælgere der havde flere vælgerregistreringer (og stemmesedler). Mens Trump i dag talte til forsamlinger med tusindvis af deltagere, gemte Joe Biden sig i sin kælder og sendte Barack Obama ud for at lave kampagne for ham i Philadelphia, hvor han talte med et par dusin folk i deres biler.

I mellemtiden, i den virkelige verden – det vil sige i rummet, hvor vores fælles menneskelige fremtid ligger – fik vi en optimistisk opdatering fra NASA, hvis ingeniører arbejder hårdt på at nå 2024 målet; at lande på Månen som en del af Trump-administrationens Artemis-program. NASA har meddelt, at de planlægger at udvide 4G-dækning ... til Månen!

I dag, torsdag, vil senatets retsudvalg stemme om bekræftelsen af dommer Amy Coney Barrett til den amerikanske højesteret og den anden debat mellem præsident Trump og uhyggelig Joe Biden vil finde sted. Historien kalder os til kamp mod censur og det imperialistiske regime, som den beskytter. Som Bill Binney sagde: "Hvis vi ikke også får nogen til at erstatte Barr og Durham, som er alt for langsomme med at holde folk ansvarlige for de forbrydelser, de har begået ... Få fat på en person, der rent faktisk vil gøre jobbet og anklage folk for de forbrydelser, de har begået... Så vi ikke havner ind i en situation, hvor vi skal have en større krig eller noget. Som jeg ser det, må vi ordne det først, startende med dette valg og så er vi nødt til at sikre os, at vi får nogle folk ind i justitsministeriet, som rent faktisk vil retsforfølge disse folk for de forbrydelser, de har begået.

At bringe dem, som har angrebet selve det demokratiske grundlag for verdens ældste republik, for retten, vil skabe en meget større forståelse for USA's unikke rolle og for de universelle principper, som leder menneskeheden fremad.

POLITISK ORIENTERING den 1. oktober 2020: Chok og overraskelser venter fremtil USA's valg den 3. november

Politisk orientering med formand Tom Gillesberg

Schiller Instituttet · Stemme 006

**Verdens stormagter
forbereder sig på krig –
kun direkte
diplomati mellem
verdenslederne kan
forhindrer en katastrofe.**

18. september 2020 (EIRNS) – Da Præsident Trump i torsdags talte til en kæmpe stor forsamling i Wisconsin, gentog han at han trækker de militære styrker ud af Afghanistan, Irak og delvist Syrien. Han erklærede, at USA's våben er til for "at holde os ude af krige", ikke for at udkæmpe dem. Det er

slet ikke tydeligt, om ministrene Pompeo og Esper er enige – og heller ikke om de har tænkt sig at følge Trumps ordrer.

Det åbenlyse militærkup, støttet af højtstående officerer, som blev belyst på Schiller Instituttets konference den 5. september i en eksplosiv præsentation af fhv. chef for Pentagons strafferetlige afdeling, fhv. oberst Richard Black, er et resultat af vreden blandt det militærindustrielle kompleks imod Trumps ønske om fred – især hans gentagne påstand om, at “det er en god ting, ikke en dårlig ting, at være venner med Rusland”, en overbevisning som, indtil for nyligt, også gjaldt Kina.

Se blot hvordan Pentagon udfører sine operationer, og husk Trumps udtalelse til pressen den 7. september, hvor han sagde: “Jeg påstår ikke, at militæret elsker mig – soldaterne gør, men lederne i Pentagon gør nok ikke, for det eneste de vil er at udkæmpe krige, så alle de vidunderlige firmaer, som laver bomber og laver fly og alt det andet, forbliver glade” – det er det ærligste en præsident har været om de ledende fraktioner i Pentagon, siden præsident Eisenhower identificerede faren ved det militærindustrielle kompleks i 1961. Overvej følgende:

- Den 17. september offentliggjorde NATO en ny kommandogruppe, “den Atlantiske Kommando”, ledet af admiral Andrew Lewis, øverstkommanderende for USA’s 2. flåde, som skal “sikre kritiske forstærknings- og forsyningsruter fra Nordamerika til Europa”- endnu en forberedelse på krig med Rusland. Admiral Lewis, som bevis herfor, kommanderer i dag en anti-ubådsøvelse i Nordatlanten, med angrebsskibe, styrede missiler, to hurtige angrebsatomubåde og fly.

“Vi er nødt til at opretholde vores positionelle fordel i forhold til russernes undersøiske kapacitet”, sagde Lewis.

- Admiral Charles Richard, øverstbefalende for den amerikanske strategiske kommando, fortalte i går til Senatet, at “det er vigtigt for nationen at vedligeholde

evnen til at foretage en atomprøve, hvis der skulle opstå et problem.”

- Den 17. september udtalte den amerikanske Stillehavskommandos øverstbefalende, admiral Phil Davidson, til organisationen “Missile Defense Advocacy Alliance” (Alliance for støtte til Missilforsvar), at USA hurtigst muligt må forsyne Guam med både omfattende ny missilforsvarskapacitet, for at beskytte de “milliarder af dollars i forsvarsudstyr” som er udstationeret der, men også med omfattende offensiv missilkapacitet: “Kina har en dybtgående fordel over USA i forhold til deres ballistiske missiler og et kæmpe forspring i deres jord-til-luft-missiler. Vi er nødt til at komme med i det offensive magtspil”.

Alt dette skete på den samme dag. Er det “et spil”, som admiralen påstår? Rusland og Kina tror ikke længere, at dette bare er normale tider, men derimod at de begge er truet af en invasion – og de tager de nødvendige forholdsregler for at forberede sig på denne invasion.

Pompeo sendte sin viceudenrigsminister, Keith Krach, til Taiwan for at deltage i en mindehøjtidelighed for Lee Teng-hui, grundlæggeren af Taiwans uafhængighedsbevægelse; et alvorlig brud på Et-Kina-politikken, som har været grundlaget for fred i Asien siden Vietnam-krigen.

PLA (Folkets Befrielseshær, Kinas militær) reagerede med en stor militærøvelse i dag, med overskrifter i den kinesiske presse om en “øvelse for overtagelse af Taiwan”, og om at “PLA påbegynder ægte kamporienterede øvelser i Taiwan-strædet”. De betragter ikke Pentagons hensigt som “inddæmning” alene, men som en mobilisering til angreb. Mens Kina ikke vil angribe en anden nation, vil de ihærdigt forsvare deres egen.

I mellemtiden i Moskva, meddelte forsvarsminister General Sergei Shoigu, at mens den militærpolitiske situation i den

vestlige strategiske sektor fortsat er anspændt, vil Rusland også på dramatisk vis opbygge det "østlige militære distrikt", for at neutralisere voksende trusler" og samtidig "udvikle den nordiske flåde for at styrke landets forsvarskapacitet og sikre Ruslands nationale interesser i Arktis.

Krigstrommerne lyder. Tror de vanvittige i en periode med termonukleare våben, at de kan "vinde" en krig mod Rusland og Kina? Til hvilket formål? For at bevare "vores livsstil" og vores "værdier", som de så ofte udtaler? Er "vores livsstil" defineret af oprør på gaden, en omfattende narkotikaepidemi, økonomisk forfald, evig krig og kulturelt forfald? Eller vil præsident Trumps intentioner om at genoprette suverænitet, ikke kun for USA men for alle nationer, og især Rusland og Kina, blive respekteret.

Oberst Blacks advarsel om et militært kupforsøg giver genlyd vidt omkring. Mere end 72.000 har set hans video fra Schiller Instituttets konference, mens snesevis af nyhedstjenester har spredt budskabet. Mere end 7000 så et interview med Oberst Black på den britiske hjemmeside "the UK Column". Præsidenten er med sikkerhed klar over faren.

En løsning på alle disse farer er i præsidentens hænder – til at afsætte en dato for det møde, som præsident Putin foreslog, og som Trump sagde ja til, mellem de fem permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd, helst i løbet af FN's generalforsamling, der netop er begyndt, og tage fat på den eksistentielle krise menneskeheden står overfor i alle dens facetter.

Panel I: At overvinde geopolitik: Hvorfor et P-5-topmøde er presserende nødvendigt nu

Hovedtale af Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets stifter og internationale præsident

Se alle fire paneler her.

Ordstyrer Dennis Speed dedikerede konferencen til to af LaRouchebevægelsens langvarige medlemmer, Ted Andromidas og Phil Rubinstein, der døde for nyligt. Derefter blev der afspillet en video med et uddrag af en tale af Lyndon LaRouche (1922-2019).

DENNIS SPEED: For at påbegynde vores første panel i dag er det mig en ære at introducere Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og præsident for Schiller Instituttet.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg hilser jer, hvor end I befinder jer på Jorden, og lad mig i dette meget farlige øjeblik i historien fortælle jer om formålet med denne konference. Hvis menneskeheden skal formå at overvinde den nuværende trussel mod vores eksistens, så må denne konference – samt mobilisering af netværk over hele verden, som er i kontakt med os – skabe en vigtig intervention, der kan trække verden tilbage fra afgrundens rand, atomkrigens afgrund, og

dermed – og dette er ikke en overdrivelse – den mulige udslettelse af den menneskelige art!

Formålet med denne konference i Schiller Instituttet er at foreslå koncepter og løsninger til den indeværende hidtil usete krise. Vi har – som aldrig før – en kombination af en pandemi, der er ude af kontrol, hungersnød, den største økonomiske krise siden afslutningen af 2. verdenskrig, et verserende finansielt sammenbrud og – mest fatalt – risikoen for en ny verdenskrig, samt, sidst men ikke mindst, en dyb kulturel krise. På grund af den enorme størrelsesorden af disse forbundne kriser, kan der ikke være separate løsninger for disse problemer, eller delvise aspekter heraf. Hvad, der er behov for, er et helt nyt paradigme, en løsning på et højere niveau end det, hvorpå alle disse kriser brød ud. Vi er nødt til at skifte til et nyt niveau for tænkning; noget, som Nikolaus Cusanus kaldte »Coincidentia Oppositorum«, modsætningernes sammenfald.

Hvorfor befinder vi os på randen af krig, og hvorfor kan den nuværende konfrontation meget hurtigt blive en ny verdenskrig? Det korte svar er, fordi det britiske imperium hellere risikerer udslettelsen af den menneskelige art end at lade imperiet erstattes af et system med suveræne republikker. Lige siden præsident Trump til deres overraskelse vandt valget i 2016, har et ubarmhjertigt kupforsøg udfoldet sig, tilskyndet af MI6 i samarbejde med Obama-administrationens efterretningsapparat. Russiagate, som vi vil høre om fra [fhv. teknisk chef for USA's Nationale Sikkerhedsagentur NSA] Bill Binney, en indsats for en bedragerisk rigsretssag, og et igangværende oprør fra dem, som Trump selv benævner det militær-industrielle kompleks og »den dybe stat« – herunder med voldelige optøjer.

Ikke alene lovede Trump i 2016, at han ville arbejde for at genoprette forholdet til Rusland – hvilket Russiagate som helhed var designet til at modvirke – men fra Det britiske Imperiums synspunkt var hans præsidentembede et uheld, som aldrig skulle have været tilladt. Tag i betragtning, hvad I netop har hørt i videoklippen med Lyndon LaRouche, hvilket stadig er sandt i dag. Det grundlæggende strategiske spørgsmål i dag er, at der i det væsentlige er to politikker, som står i grundlæggende modsætning til hinanden: Den ene er Det britiske Imperium og den anden er forbundet med principperne i USA's uafhængighedserklæring og indledningen til USA's forfatning.

Den grundlæggende konflikt

Hele historien igennem de sidste 250 år i den såkaldt vestlige verden og derudover skal ses i perspektivet af denne grundlæggende konflikt. Det britiske Imperium forligede sig aldrig med tabet af deres mest dyrebare koloni. De forsøgte at vinde den tilbage med krigen i 1812, samt i borgerkrigen, hvor Storbritannien åbenlyst var allieret med Sydstaterne. Efter at de indså, at de ikke kunne vinde Amerika tilbage militært, besluttede de at undergrave det amerikanske etablissement for at få dem til at vedtage modellen for Det britiske Imperium fra det britiske Round Table og Fabian Society til H.G. Wells '»Open Conspiracy« og læren fra William Yandell Elliott, mentoren for et helt samfund af anglofile fra Kissinger til Samuel Huntington og Zbigniew Brzezinski. Med administrationerne under Bush junior og senior samt Obama – Clinton var i det mindste opmærksom på problemet – lykkedes den britiske overtagelse af amerikansk politik endelig. »Project for a New American Century« (Projektet for et nyt amerikansk århundrede), PNAC, var etablissementets svar på Sovjetunionens sammenbrud og havde sigte på endelig at

realisere Bertrand Russels utopi for et verdensimperium: en unipolar verden, hvor alle genstridige regeringer efterfølgende skulle elimineres gennem farvede revolutioner, regimeskifte, interventionistiske krige eller direkte mord, som i tilfældet med Gaddafi.

Og her var så Trump, der ønskede at normalisere forholdet til Rusland, afslutte de uendelige krige, bringe de amerikanske tropper hjem, og som i starten af hans periode endda talte om venskab med præsident Xi Jinping.

Der er også andre udtryk for det samme forsøg på at etablere en unipolær verden. I løbet af de seneste år og måneder har der i stigende grad været en acceleration i geopolitiske konfrontationer med Rusland og Kina, der sigter mod at isolere Rusland og inddæmme Kina, regimeskifte imod præsidenterne Putin og Xi Jinping, samt fuldstændig økonomisk afkobling fra Rusland og Kina – til trods for de strategiske realiteter – for at tvinge verden tilbage under den unipolære »regelbaserede« orden, der køres under kontrol af det angloamerikanske »særlige forhold«.

Det seneste aspekt af dette er operationen omkring den påståede forgiftning af Navalny med den kemiske nervegift Novichok – berømt fra Skripal-sagen – som angiveligt dokumenteret af et specielt laboratorium i det tyske forsvar i samråd med det britiske laboratorium i Porton Down, Salisbury, som spillede en meget mærkelig rolle i Skripal-affæren. Forskerne bag udviklingen af Novichok, Leonid Rink og Vladimir Uglev, sagde grundlæggende, at hvis der var brugt Novichok, ville Navalny være død, og alle andre mennesker, der havde haft kontakt med ham, ville være blevet forurenset. Så det er totalt latterligt. Hvis Putin ville have Navalny dræbt, hvorfor skulle han så lade flyet

lande i Omsk? Hvorfor ikke bruge tiden på hospitalet der til at dræbe ham? Hvorfor ikke nægte ham at blive fløjet til Tyskland?

En meget tvivlsom rolle i dette spilles af »Cinema for Peace Foundation«, der betalte for et special-team af læger og hyrede et dyrt chartret fly i flere dage. Hvis man ser på, [hvem der sidder i] den internationale komité for denne organisation, finder man Gary Gasparov, David de Rothschild, brødrene Klitschko, Joschka Fischer og andre. Af en eller anden grund bragte Merkel denne sag op på EU- og NATO-niveau. Berygtede høge som Norbert Röttgen, krævede øjeblikkeligt – som en vred, knurrende hund, der blev sluppet løs – »Lad os nu ophæve Nordstream II«.

Så hvis man ser på »cui bono« (hvem har gavn) i denne sag, er det tydeligvis ikke Putin. Det gavner klart den side, der ønsker økonomisk afkobling fra Rusland og Kina. At afkoble Rusland og ramme Tyskland på samme tid.

Forhøjet international spænding

Igennem de seneste uger har der været en acceleration i antallet af militære flyhændelser, der var tæt på at udvikle sig til ulykker, hvilket er et udtryk for den øgede internationale spænding. Et par eksempler ud af mange:

Et amerikansk kampfly kom ind i luftrummet i det nordlige Kina, hvor PLA (People Liberation Army, den kinesiske hær, red.) holdt en øvelse med skarp ammunition. Kineserne reagerede ved at opsende to missiler fra to forskellige steder til i det sydkinesiske hav. I forbindelse med en NATO-øvelse, der blev afholdt samtidigt i alle NATO-medlemslandene, fløj B-52-bombefly over Østersøen og blev

stoppet af en skarp »intercept« af to russiske Su-27-kampfly. Der var også »intercept« af et RC-135 rekognosceringsfly over Sortehavet. Der blev også opsendt et russisk MiG-31-kampfly fra Nordflåden for at afskære et P-3C Orion maritimt patruljefly fra det norske luftvåben over Barentshavet. Rusland har rapporteret om et dusin sådanne begivenheder på en måned.

Nogle af disse »intercepts« var på meget tæt hold. Hvis der bliver begået en menneskelig fejl, kunne det øjeblikkeligt udløse en større optrapning. Folk skal reflektere over det faktum, at hvis verdensfreden på nuværende tidspunkt afhænger af en pilots flyveevner, befinder vi os i store problemer.

Husk på, at alt imens alt dette finder sted, males fjendebilledet af Rusland og Kina hver dag i stadig mere uhyggelige farver, og virkeligheden vendes på hovedet; en farvet revolution og et nazistisk kup påbegyndt af Obama, Biden og Victoria Nuland mod Ukraine fordrejes til en fortælling om, at »Rusland ændrer grænserne til Krim med magt«; Putin forgifter sine modstandere; Kina er ansvarlig for spredningen af coronaviruspandemi og den økonomiske skade forårsaget af nedlukninger; kineserne står bag optøjer i amerikanske byer. Hvor kommer alt dette fra?

De økonomiske udviklingsplaner af Xi og LaRouche

I september 2013 i Kasakhstan annoncerede præsident Xi Jinping politikken for Den Nye Silkevej, som hurtigt skulle blive det største infrastrukturprogram i historien. Schiller Instituttet offentliggjorde straks derefter en 360-siders rapport, »Den nye silkevej bliver til verdenslandbroen«, en opdatering af vores økonomiske platform gennem 40 år om, hvordan man overvinder fattigdom og

underudvikling i udviklingslandene. Vi var meget begejstrede, fordi der var store lighedstræk mellem Xi Jinpings politik og livsværket fra min afdøde mand, Lyndon LaRouche, og vores bevægelse, som allerede i 1975 foreslog at erstatte IMF med Den Internationale Udviklingsbank, idéen om at have en reel udviklingspolitik i udviklingslandene.

LaRouche nedsatte allerede i 1973 en biologisk arbejdsgruppe til at undersøge, hvordan IMF-betingelserne – ved at sænke levetidsstandarden for hele generationer over en lang periode – ville øge faren for en genopståen af gamle og opståen af nye sygdomme, såsom den nuværende pandemi.

Han udviklede Oasis-planen for Sydvestasien i 1975. Vi udarbejdede en første udviklingsplan for Afrika i 1976. I 1982 arbejdede vi med Mexicos præsident López Portillo på en plan for at udvikle Latinamerika. En 40-årig udviklingsplan til udvikling af Indien. Det strategiske forsvarsinitiativ i 1983, som var et koncept for at overkomme militærblokkene – NATO og Warszawa-pagten – samt at udnytte den hertil forbundne videnskabelige udvikling til en gigantisk teknologioverførsel til udviklingslandene. Rapporterne »Den Productive: Trekant Paris-Berlin-Wien« (1988) og »Den Eurasiske Landbro« (1991) indeholdt de mange versioner af LaRouches genopretningsprogram, herunder hans forskellige programmer til genopretning af USA, som fremført i forbindelse med hans præsidentkampagner.

I Lyndon LaRouches opfattelse af fysisk økonomi er tanken, at den eneste kilde til rigdom er individets kreativitet. Opdagelsen af nye universelle fysiske principper anvendt som videnskabelig og teknologisk fremskridt i fremstillingsprocesserne, hvilket leder til en forøgelse af

arbejdskraftens produktive evne og kapacitet. Dette kræver en voksende befolkning, en større grad af arbejdsdeling, en stigning i den relative potentielle befolkningstæthed samtidig med stadigt højere energigennemstrømningstætheder.

En sådan opfattelse af økonomien vedrører naturligvis menneske billedet. Menneskeheden ses som den hidtil eneste kendte kreative art i universet. Menneskelig kreativitet er den mest magtfulde geologiske kraft i et anti-entropisk univers under udvikling. Og det er denne kraft, der fremskynder denne udvikling på anti-entropisk vis.

Med Xi Jinpings Nye Silkevej er verdens næststørste økonomiske magt nu i overensstemmelse med denne idé om, at overvinde underudviklingen i udviklingslandene. Dermed trækkes der også tråde tilbage til Franklin Roosevelts hensigt og hvad det oprindelige Bretton Woods-system kunne være blevet til, hvis ikke Roosevelt var død i utide. Idéen om, at fred i verden som helhed kun er muligt, hvis alle menneskers levestandard forøges.

Dette var kontroversen mellem Roosevelt og Churchill; at stille det amerikanske system for politisk økonomi til hele verdens rådighed, i modsætning til det britiske koloniale system med dets opretholdelse af de øverste klassers privilegier på bekostning af flertallet af befolkningen – såvel de britiske undersåtter som dem, der blev underlagt i kolonierne.

Det var forbløffende: Snart udvikledes det største infrastrukturprogram i verdenshistorien nogensinde. Med en enorm udviklingshastighed havde man snart seks store økonomiske korridorer, togforbindelser, dæmninger, broer,

industriparker. I starten af 2017 var der mere end 130 bilaterale og regionale transportaftaler, 365 internationale vejruter, 4200 direkte flyvninger, der forbinder Kina med 43 Bælte og Vej-lande og 39 godstogsruter mellem Kina og Europa. I april 2017 besøgte præsident Xi Mar-a-Lago, og i maj 2017 afholdtes Bælte og Vej-Forum, som jeg var så heldig at deltage i. Og jeg oplevede, hvad der var sket. Hvordan verden havde ændret sig og blev inspireret af ånden i Den Nye Silkevej.

Hvad denne ånd indebærer, er et perspektiv for udviklingslandene om for første gang at overvinde underudvikling. Det er muligheden for at overvinde geopolitik ved at lægge et win-win-samarbejde mellem suveræne nationalstater på bordet. Kina agtede eksplicit ikke at erstatte USA som en hegemon, men at respektere den anden parts sociale system, ikke-indblanding i de interne anliggender. En vision om den ene menneskehed og Xi Jinpings opfattelse af et fællesskab omkring menneskeheds fælles fremtid.

I mellemtiden har der været gentagne tilbud fra Kina om at åbne Bælte og Vej-Initiativet for alle; at have win-win-samarbejde. De har gentagne gange tilbudt USA et stormagtsforhold. Det kom, der aldrig rigtigt et svar på. I november 2017 aflagde Trump et besøg i Beijing – det, som kineserne kaldte et »statsbesøg-plus« – med tilbuddet om et fuldstændigt indblik i Kinas 5000 år gamle historie. Præsident Trump talte på det tidspunkt mange gange om »Min ven, præsident Xi Jinping«.

Det Britiske Imperium slår tilbage

Alt dette fandt sted, og der var så godt som ingen dækning af Den Nye Silkevej i de store massemedier i over fire år!

Men bag denne mur af tavshed foretog det militærindustrielle kompleks forberedelserne til en komplet geopolitisk modreaktion. Hvad, der udviklede sig, var et vildt og voldsomt modangreb – af kræfter i Det britiske Imperium – for at forhindre, at »den internationale orden efter 2. verdenskrig« – dvs. opretholdelsen af den koloniale, malthusianske kontrol over udviklingssektoren, og principperne om den »regelbaserede orden« – ville blive undermineret ved, at Rusland og Kina tilbød dem adgang til industriel og videnskabelig udvikling såsom atomkraft, infrastruktur, eller endda at springe til de mest avancerede teknologier ved at tilslutte sig »Rum-Silkevejen«.

I december 2017 var der offentliggørelsen af den amerikanske nationale sikkerhedsstrategi NSS under ledelse af H.R. McMaster, den daværende fungerende nationale sikkerhedsrådgiver, som for første gang på en meget skarp måde definerede Rusland og Kina som geopolitiske rivaler, og udtaler:

»Kina og Rusland udfordrer amerikansk magt, indflydelse og interesser og forsøger at udhule amerikansk sikkerhed og velstand. De er fast besluttede på at gøre økonomierne mindre frie og mindre retfærdige, at udvide deres militær og at kontrollere information og data for at undertrykke deres samfund og udvide deres indflydelse«.

NSS-doktrinen krævede en genovervejelse af politikken i de foregående to årtier. Dette refererer til accepten af Kina i Verdenshandelsorganisationen WTO og Fukuyamas erklæring om »historiens afslutning« – troen på, at ved at integrere Rusland og Kina i de vestlige institutioner, så ville de til sidst tilslutte sig den liberale model for økonomi og det vestlige demokrati. I stedet udviklede Kina en model

meget tættere på det originale amerikanske system: En meget dirigistisk politik med kinesiske karakteristika – men genoplivede samtidigt Kinas 5.000-årige historie. NSS-doktrinen antog, at »Deres inklusion ville gøre dem til godartede aktører og pålidelige partnere. I det store og hele viste denne forudsætning sig at være falsk«, konkluderes det.

Tilbuddet fra Bælte- og Vej-Initiativet (BRI) til udviklingslandene – og endog de EU-medlemmer, hvis økonomiske udvikling er blevet undertrykt af EU-Kommissionen, såsom de øst- og sydeuropæiske lande – om at deltage i BRI-projekterne, blev betragtet som »at skabe indbyrdes splid mellem vores allierede og partnere«. Dette ville alt sammen underminere amerikanske fordele, og derfor vil USA's opgave være at »sikre, at amerikansk militær overlegenhed varer ved«.

Rusland og Kina blev betragtet som en langt mere alvorlig trussel mod USA end global terrorisme. De »udvikler avancerede våben og kapaciteter, der kan true vores kritiske infrastruktur og vores kommando- og kontrolinfrastruktur«. Kina og Rusland kaldes »revisionistiske magter«, idet det hævdes, at Kina ville forsøge at fordrive USA fra Indo-Stillehavs-regionen, udvide rækkevidden af sin statsdrevne økonomiske model og omorganisere regionen til sin egen fordel.

Og Rusland – hvilken forbrydelse – »søger at genoprette sin stormagtstatus« (efter at Jeltsin med succes havde samarbejdet med det vestlige oligarki for at gøre Sovjetunionen til et tredje verdens råvareproducerende og eksporterende land, og blev fornærmet af Obama som værende blot en »regional magt«. De beskylder Rusland for at forsøge at genoprette »indflydelsessfærer nær dets

grænser«, fordi de ønskede at udvide NATO op til Ruslands grænser. Dette blev betragtet som generende.

Kort sagt: »de bestrider vores geopolitiske fordele og forsøger at ændre den internationale orden til deres egen fordel«. Derfor konkluderer dokumentet, at USA og dets allierede skal bevare den militære overmagt, og overbevise modstanderne om, »at vi kan og vil besejre dem – ikke bare straffe dem – hvis de angriber USA«.

Farlige ændringer i militærdoktriner

Blot en måned senere, den 19. januar 2018, annoncerede Pentagon »National Defense Strategy«, et dokument, der stadig er klassificeret; denne gang under ledelse af forsvarsminister James Mattis. Det hævder:

»Det er i stigende grad klart, at Kina og Rusland ønsker at forme en verden, der er i overensstemmelse med deres autoritære model, idet de får vetoret over andre nationers økonomiske, diplomatiske og sikkerhedsmæssige beslutninger«.

Dokumentet understreger opbygningen af et militært beredskab til »en mere dødbringende fælles styrke«, der prioriterer beredskab til krig, afskrækker aggression i tre nøgleregioner – Indo-Stillehavet, Europa og Mellemøsten – modernisering af nøglekapaciteter, herunder atomstyrker, krigskamp-evner i rummet, cyberspace, kommandokontrol og efterretningssystemer, missilforsvar osv.

I februar 2018 fulgte Nuclear Posture Review (NPR), der viderefører Obama-administrationens modernisering af atomvåbnene indenfor alle tre ben af »triaden« og tilføjede

»supplementer«, som inkluderer udrulningen af sprænghoveder med lav sprængkraft, hvilket de hævder, ikke vil reducere tærsklen til atomkrig – som alle ved, at det gør – men som de hævder, vil hæve denne tærskel – og udstyre et mindre antal Trident ubåde med sådanne sprænghoveder med lav sprængkraft og også hav-lancerede krydsermissiler med atomsprænghoveder.

Med frigivelsen af disse doktriner skete der også pludselig et skift i alle større transatlantiske tænketanke, som havde ignoreret BRI i fire år. Nu vedtog de alle linjen om, at Kina bliver den strategiske rival.

I februar 2018 udsendte den tyske tænketank MERICS en undersøgelse kaldet »Authoritarian Advance« (autoritativ fremgang), som, i tråd med amerikanske tænketanke, pressede på med linjen om, at Kina er et autoritært land; Silkevejen er bare en gældsfølde; det sociale kreditsystem spionerer på egen befolkning. Dette er optrappet til den indeværende forstærkede McCarthyisme vendt mod kinesiske studerende, professorer, medier og diplomater i USA.

En måned senere, den 1. marts, annoncerede præsident Putin nye atomvåbensystemer, det hypersonisk Avantgardmissilkompleks, det hypersoniske Kinzhal-krydsermissil, et nyt interkontinentalt missil med en hastighed på 20 gange lydens hastighed med fremragende manøvreedygtighed, og som derfor kan udmanøvrere alle eksisterende luftforsvar og missilforsvarssystemer og gøre dem overflødige, herunder atomdrevne krydsermissiler, hurtige drone-ubåde og laservåben.

I de to et halvt år siden har USA's forsvarsministerium gennemgået en total omorganisering i henhold til de nævnte

doktriner. De tilføjede en ubåd med ballistisk missil i Ohio-klassen, som nu inkluderer et eller flere missiler, bevæbnet med W76-3-sprænghoveder med lav sprængkraft og atomvåben-bærende B-52-bombefly, der flyver inden for rækkevidden af russisk og kinesisk luftforsvar. En amerikansk rumkommando blev etableret, og en amerikansk rumstyrke blev oprettet. Rumdoktrinen gør det klart, at målet er amerikansk dominans for at forhindre Kina i at definere nye regler i rummet. Den nye øverstbefalende for US Space Force, hærgeneral James Dickinson, sagde i en nylig tale:

»Selvfølgelig vil vi forsøge at undgå konflikter, men for at gøre det helt klart: Hvis afskrækkelse ikke lykkes, er vores ordre klar. Vi vil vinde. Jeg vil koncentrere mig om at udvikle, fremme og acceptere en kultur med rumkrig«.

Alle disse forandringer i militærdoktrin skete i tæt koordinering med briterne. Flere uger efter at NPR blev frigivet, var den britiske minister for de væbnede styrker, Mark Lancaster, i Washington og understregede, at NPR's politik, NSS, NDS, også var den britiske regerings politik, og at de to programmer var tæt afstemt med stærk vægt på modernisering af alle disse stridskræfter.

Ud over Pence, der holdt den første store anti-Kina-tale i henhold til disse idéer i 2018, er det Bolton, om hvem Trump korrekt sagde, at hvis han ikke havde smidt ham ud, ville sjette verdenskrig allerede være indtruffet, FBI's direktør Christopher Wray, National sikkerhedsrådgiver Robert O'Brien, direktør for handels- og fremstillingspolitik Peter Navarro, justitsminister William Barr, og især udenrigsminister Michael Pompeo, der har stået i spidsen for kampagnen mod Kina.

Pompeo, der i begyndelsen af juli i år i London mødtes med de selvsamme britiske kredse, der indledte russiagate-historien og kuppet mod Trump, tweetede, at det er »fantastisk at være tilbage i London for at bekræfte »det særlige forhold«, som vi deler med vores nærmeste allierede«. Pompeo satte sig derved åbenlyst i selskab med Kissinger, som den 10. maj 1982 fremsatte disse berygtede bemærkninger i Chatham House: »Som national sikkerhedsrådgiver holdt jeg det britiske udenrigsministerium bedre informeret og tættere engageret end det amerikanske udenrigsministerium«.

Går vi i søvne ind i Tredje Verdenskrig?

Så i betragtning af al denne militære sabelraslen og opbygning, herunder den nylige militære rapport fra Pentagon, som skildrer Kinas militære magt fuldstændigt ude af proportion i forhold til USA's fokus på den »asiatiske pivot«-politik, der har været på plads siden Obama administration, og rækken af 400+ militærbaser, som USA har bygget i en ring omkring Kina, og NATO's nylige bestræbelser på at udvide sin globale politik til Indo-Stillehavet, går vi så i søvne ind i tredje verdenskrig?

Ja og nej.

Nej, fordi nogle af militærstrategerne åbenlyst nærer en illusion om, at en regional atomkrig kan vindes; hvilket Rusland igen og igen har advaret imod, og har designet sin egen militære doktrin med henblik på at ødelægge denne mulighed for enhver tænkende modstander. Dette blev gentaget den 2. juni i år, hvor Rusland igen offentliggjorde de betingelser, hvorunder det ville blive tvunget til at gå over til en politik med at bruge atomvåben først.

Ja, søvngængeragtigt, for som Lyndon LaRouche skrev i en artikel, hvori han diskuterede metoderne til den britiske manipulation af befolkningen i hele verden, »The Toynbee Factor in British Grand Strategy«:

»I en ordentlig republik (og lige nu har vi ikke en ordentlig republik) – hvilket kræfterne omkring Benjamin Franklin og George Washington forstod korrekt – er den største enkelte kilde til potentiel fare for republikken en slags fremmedgørelse af borgeren fra en rationel forståelse af de nationale politiske spørgsmål, som er fremherskende i USA i dag. Dette spiller, som vi snart vil demonstrere, direkte ind på Toynbee-syndromet«.

Se, det er i sandhed det største problem. At vi befinder os på randen af 3. verdenskrig; noget, der kunne udløses når som helst, og for hvilket, de militære doktriner er baseret på illusioner om at kunne vinde en mulig regional atomkrig, og at krigen vil kunne stoppes, når der først er taget atomvåben i brug. Jeg tror, at alle, der har beskæftiget sig med skrifter fra sådanne personer som Ted Postol, klart kan se, at når man først har taget atomvåben i brug, så vil hele arsenalet blive brugt. Det er denne fremmedgørelse af den almindelige borger, der ikke er opmærksom på dette, ikke bekymrer sig om det, som gør folk så ekstremt modtagelige for Russiagates synkroniserede propagandakampagner. Og nu, med hensyn til Kina, som den systemiske modstander, og den samtidige internationale dæmonisering af såvel Trump som Putin og Xi.

Hvad må der gøres?

Vi er nødt til at vække folk op til den overhængende fare

for tilintetgørelse. Vi er nødt til at mobilisere verden over for at topmødet med præsidenterne for de fem permanente medlemmer i FN's sikkerhedsråd finder sted i denne måned. Disse præsidenter og premierministre må vende tilbage til der, hvor Franklin D Roosevelt – som de alle tidligere har omtalt positivt – ikke var i stand til at realisere sin hensigt med den originale Bretton Woods-aftale. De skal erklære deres hensigt om at afslutte kasinoøkonomien, etablere en global Glass/Steagall-lov, etablere et Nyt Bretton Woods-kreditsystem for at tilvejebringe langfristede, lavt forrentede kreditter til genstart af økonomierne i de industrialiserede lande, og give kredit til et seriøst industrialiseringsprogram for udviklingslandene; hvilket naturligvis må starte med opbygningen af et moderne sundhedssystem i hvert eneste land på planeten, så denne og fremtidige pandemier kan besejres.

Undersøgelserne, som Schiller Instituttet udviklede, om hvordan »Den nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen« [Fig. 1] i kombination med et lynprogram til realisering af fusionskraft og et internationalt samarbejde om koloniseringen af Månen og Mars [Fig. 2], som præsident Trump har understreget i sit Artemis-program, kan etablere den nye økonomiske platform, hvorved alle nationer kan drage fordel af en højere produktivitet i økonomien.

Den reelle velstand, som vil blive skabt af sådanne stormskridt i produktivitet, vil meget hurtigt kompensere for de angivelige tab forårsaget af et stop for stadigt større våbenhandel. Men i modsætning til sidstnævnte vil det øge samfundets reelle velstand i stedet for den slags primitiv akkumulering af den fysiske økonomi, forårsaget af den militære opbygning.

Når der først er enighed om at erstatte geopolitisk konfrontation med win-win økonomisk samarbejde til menneskehedens fælles bedste, findes der et grundlag for en ny sikkerhedsarkitektur. Præsident Trump har gentagne gange udtalt, at han betragter en ny aftale om atomvåben med Rusland som det største udestående problem i verden. Topmødet bør derfor bekendtgøre, at det er hensigten at forlænge den nye START-traktat, samt atter at bekræfte princippet om at udelukke atomkrig.

Verden står helt klart ved en korsvej, og det er op til disse fem ledere at sikre, at der ikke vælges en blindgyde, der fører til den egentlige afslutning på historien.

Tag ikke det værste, men det bedste fra alle store kulturer

Vi er nødt til at tilføje endnu en dimension. Vi må afvise den afstumpede populærkultur, som alle imperier til alle tider har brugt til at fordumme befolkningen, hvor man kontrollerer den ved at fornede deres impulser, præcis ligesom romerne gjorde ved at lade masserne samles for at se drab i cirkus og blive medskyldige i beslutningen om, hvorvidt gladiatorerne skulle leve eller dø. Og vi må drage vores konklusioner af det faktum, at Biden afslørede fordærvet af hans egen modkultur ved at forsøge at gøre sig mere attraktiv ved at samarbejde med sådanne »stjerner« som Cardi B, hvis video, WAP (Wet Ass Pussy), afslører et menneskesyn, som oligarkiet er mere end glade for at befolkningen har, fordi en befolkning, der er så fornedt, aldrig vil udfordre deres magt.

Hvis menneskeheden skal undslippe den truende katastrofe, har alle store kulturer i verden brug for at frembringe

deres bedste traditioner, de højeste idéer fra deres filosoffer og digtere, deres komponisters mest forædlede kompositioner, de smukkeste kunstværker indenfor maleri, skulptur og arkitektur. Vi bør alle blive inspireret af de skatte, som menneskeheden hidtil har produceret og begynde at tænke som patrioter og verdensborgere som en helhed. Ikke kun på planeten Jorden, men som medlemmer af den samme art, der snart vil bo sammen i en beboelse på Månen og en by på Mars. De fem ledere på det kommende topmøde må have modet til at formidle en storslået vision om fremtiden for den menneskelige art, for de millioner af genier, der endnu ikke er født, og som de er nødt til at beskytte ved at skabe et nyt paradigme i internationale relationer. Og de må tænke og handle på niveau med »Coincidentia Oppositorum«, modsætningernes sammenfald.

Afslutningen

Helga Zepp-LaRouche afsluttede det første panel som følger:

»Som svar på spørgsmålet fra Virginia om, hvordan vi kan få folk til at se til stjernerne og løfte sig op over den nuværende fornedrende kultur, og jeg synes virkelig, at det er det vigtigste spørgsmål af alle, for det er min absolutte overbevisning, at enhver politik, uanset hvad den måtte være, udgår fra folks menneskesyn. Hvis man har et fornedret menneskesyn, eller hvis man tror, at kun nogle mennesker tilhører en elite, eller at andre mennesker kan betragtes som kvæg, der kan decimeres, som heloterne i Sparta eller slaverne i Rom, så dikterer dette menneskesyn alle aspekter af ens politik.

»Så derfor mener jeg – i kombination med dette P-5 eller

topmøde mellem fire stormagter, uanset hvilket det måtte være – at der er behov for et topmøde. Hvad der er brug for, hvad der absolut må inkluderes, er en renæssance af klassisk kultur. Dette er meget vigtigt, og jeg har nævnt det allerede, men jeg ved, at mange afroamerikanere synes, at hun er en stor stjerne, denne Cardi B. Men for mig er dette den absolutte inkarnation af slaveri, at acceptere en fornedret sindstilstand, og hvad vi i stedet har brug for – og jeg ved, at folk er meget ejendommelige med hensyn til deres musikmag – men vi er i Beethoven-året (Beethovens 250-års fødselsdag, red.), og hvis man sammenligner den slags musik med den absolut ophøjende, forædlende ånd fra Beethoven og mange andre klassiske komponister – så burde det være indlysende, at hvis menneskeheden ikke løfter sig ud af dens nuværende tilstand nu, ved at gå tilbage til de største traditioner i hver kultur, så tror jeg ikke vi vil nå det.

På den anden side er stor kultur absolut tilgængelig, og i morgen vil vi høre en smuk opførelse af sådan musik, og jeg vil gerne have folk til at reflektere over, at vi ikke løser disse problemer, med mindre vi ændrer den måde folk tænker på. Jeg er enig med Friedrich Schiller – og det er grunden til, at Schiller Instituttet er opkaldt efter ham – at det kræver stor klassisk kunst for at gennemføre æstetisk uddannelse, moralsk forædling af mennesker. Jeg kan fortælle jer, at hvis man ser på nutidens unge mennesker; hvis ikke vi forbedrer dem moralsk, hvis vi ikke gør noget, har vi ikke et snebolds chance i helvede for at komme ud af denne krise. Så spørgsmålet om kultur er den absolutte forudsætning for at løse alle disse kriser«.

Se alle fire paneler her.

POLITISK ORIENTERING den 3. september 2020: Vil oligarkiet starte krig for at forhindre et genvalg af Donald Trump? Vær med på konferencen.

Med formand Tom Gillesberg

Schiller Institutet · Vil oligarkiet starte krig for at forhindre et genvalg af Donald Trump? Vær med på konferencen.

At vinde kampen

Den 23. august (EIRNS) – Uden en vision at stræbe efter kan der ikke være nogen fremtid. Hvad er det for en vision, der opildner dem som skaber betingelserne for ekstremt kaos i verden?

Mike Pompeos trick i FN torsdag den 20. august – hvor han forelagde breve til FN's generalsekretær og den nuværende præsident for Sikkerhedsrådet med krav om en genoptagelse af sanktionerne mod Iran – var helt klart ikke beregnet på at opnå støtte for USA's holdning, men at forårsage en krise i selve FN's Sikkerhedsråd. Det totale fravær af

opbakning sås i forbindelse med resolutionen, der af USA blev forelagt FN's Sikkerhedsråd den 14. august, og hvori der blev opfordret til sanktioner mod Iran; [resolutionen] modtog en enkelt jastemme – fra Den Dominikanske Republik – veto fra Rusland og Kina, mens alle andre nationer afholdt sig fra at stemme. Iranske lovgivere har indført en lov om at trække sig ud af atom-aftalen i tilfælde af et sådant 'snapback' af sanktioner.

Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov forklarede det på denne måde: at opfordringen til genoptagelse af sanktionerne "vil ikke producere noget resultat alligevel, men det kunne muligvis føre til en meget alvorlig skandale og en splittelse i FN's Sikkerhedsråd, og i sidste ende undergrave dets autoritet. "Hvordan? Hvad sker om 30 dage, når sanktionerne mod Iran ifølge Pompeo skal genoptages, med fraværet af en modsatrettet FN-resolution (en beslutning, som USA ville nedlægge veto imod)? Hvem vil være i stand til at tage stilling til fordelene ved den amerikanske holdning? Dette er som en forfatningskrise uden en højesteret. Lavrov understregede, at dette er en del af en række handlinger, der erstatter "international lov" med den (britisk støttede) opfattelse af en "regelbaseret orden".

Husk at Trump afviste at iværksætte et luftangreb mod Iran med henvisning til antallet af dødsfald, som operationen ville forårsage. Dette behagede ikke Sir Kim Darroch – den britiske ambassadør i USA og koordinator for 'Trump-hviskere'... Darroch skrev i et memo til London: "[Trump] påstand om at han ombestemte sig på grund af forudsigelsen om 150 dræbte og sårede holder imidlertid ikke; han ville givetvis have hørt dette tal i hans indledende briefing. Det er mere sandsynligt, at han aldrig var fuldt ud indforstået, og at han var bekymret for, hvordan dette tilsyneladende omslag af hans kampagneløfter fra 2016 ville se ud i 2020 [ved det næste valg]". Med sin tænkehat på

gennemtænkte Sir Kim, hvad der kunne ændre resultatet: "Blot et yderligere iransk angreb et sted i regionen kunne udløse endnu en kovending af Trump. Desuden vil tabet af et enkelt amerikansk liv sandsynligvis gøre en afgørende forskel." Et halvt år efter at Sir Kim forlod Washington, D.C. i skam, blev den iranske general Qassem Soleimani dræbt af en amerikansk drone, mens han foretog en diplomatisk mission i Irak. Grunden? Trump: "Soleimani planlagde forestående og uhyggelige angreb på amerikanske diplomater og militært personel." Hans død var berettiget, da han angiveligt forhindrede netop det scenario, Sir Kim havde visualiseret.

Det var i umiddelbar forlængelse af Soleimanis drab, at Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche opfordrede til et hastetopmøde mellem USA, Rusland, Kina og Indien for at forhindre optrapning af konflikten og for at tackle årsagerne til den strategiske ustabilitet i verden – britiske finans kredse og geopolitik. Den russiske præsident Vladimir Putin har siden opfordret til et topmøde mellem lederne af de fem faste medlemmer af FN's Sikkerhedsråd, netop det ledelsesorgan i verden, der i øjeblikket trues af Pompeos destruktive handlinger. Alle fem ledere er principielt enige om et sådant topmøde, og FN's Generalforsamling i september giver en fremragende, gunstig og nu rettidig mulighed.

Et blik på den amerikanske indenlandske situation afslører et igangværende kup udført af efterretningstjenester (udenlandske og indenlandske) mod den valgte præsident, en senil opponert, hvis takketale indeholdt gentagne, uhyggelige henvisninger til en kamp mellem "lys" og "mørke", krigslignende situationer i Portland og andre områder, der i al væsentlighed er terrortræning, samt en udenrigsminister, Pompeo, der kører sit eget kup mod Trump: både ved at blokere tidligere teknisk direktør for NSA, Bill Binneys, bevis for, at den grundlæggende præmis for

Russiagate var en komplet and, og ved at agere i opposition til Trumps kampagneløfter om at opbygge gode forhold til andre lande, som USA med fordel kunne indgå i produktivt økonomisk samarbejde med – et kup rettet imod Trumps potentiale og hans udtrykkelige intentioner.

En omfattende diskussion af de ekstreme farer som verden i øjeblikket står overfor, og den smukke fremtid, der kunne blive vores – en fremtid for økonomisk udvikling, videnskabelige gennembrud og rumforskning – vil udfolde sig i weekenden 5.-6. september, sponsoreret af Schiller Instituttet.